

הסתדרות העובדים הכללית החדשה

בית נבחרי ההסתדרות

ישיבת וועדת כספים ותקציב של בינ"ה

פ ר ו ט ו ק ו ל

ישיבת וועדת כספים ותקציב של בינ"ה

ישיבה מספר 23

תל-אביב, בית הוועד הפועל

יום רביעי, ט"ז בסיון תשע"ה – 3 ביוני 2015

הקלטה ותכתוב/תמלול:
אבני - שרותי הקלטה בע"מ

טל': 03 - 6127715

פקס: 03 - 6005823

פלאפון: 0544 - 622434

3.6.2015

ועדת כספים ותקציב של בינ"ה

נוכחים:

ולדי מורג, יו"ר
נחום אסד, מזכיר בינ"ה
משה וולמן, חבר
יגאל הררי, חבר
יוסף ישי, חבר
אלי ארביב, חבר
ג'מיל אבו ראס, חבר
ירון ארמוזה, חבר
רוני כהן, חבר
אלה ונה, חברה
דני אביטל, חבר
גיורא ברעם, חבר
יחזקאל אנגלר, חבר
יהודה תפירו, חבר
אלי גבאי, מוזמן
אסתר אדמון, מוזמנת

3.6.2015

ועדת כספים ותקציב של בינ"ה

על סדר היום:

1. סקירה ודיווח ע"י אלי גבאי – מזכ"ל איגוד הפיזיותרפיה
2. סקירה ודיווח ע"י אסתר אדמון – מזכ"ל איגוד הביוכימאים-
מיקרוביולוגים

שונות

ולדי מורג, יו"ר: צהרים טובים. אני פותח את ישיבת ועדת הכספים והתקציב של בינ"ה, כאשר על סדר היום יש שני סעיפים, סעיף שהוא סקירה ודיווח מפיו של אלי גבאי, מזכ"ל איגוד הפיזיותרפיסטים ומקצועות, זה המופיע פה. והסעיף השני הוא סקירה ודיווח על ידי אסתר אדמון, מזכ"ל איגוד הביוכימאים והמיקרוביולוגים.

עכשיו חברים, לפני כן, אני הבוקר התבשרנו שחברנו מאיר אלבז נפטר הבוקר באופן פתאומי. ואני חייב לציין שזאת אבידה כבדה לא רק לוועדה הזאת אלא גם להסתדרות כולה. מאיר היה אחד מעמודי התווך של האיגוד המקצועי, היה סגן יו"ר האיגוד המקצועי בזמנו, היה יו"ר ועד עובדי אגד, היה סגן יו"ר הסתדרות הגמלאים ומי ששם לב, אי אפשר היה שלא לשים לב לעובדה שכל התייחסות של מאיר היתה התייחסות מעמיקה ומחכימה בצורה בלתי רגילה, כי היה בעל ידע וניסיון אדירים.

לא נותר לי אלא להשתתף בצערה של המשפחה ולהשתתף בצערה של ההסתדרות כולה, כי זו אבידה גם להסתדרות וודאי ודאי גם לוועדה הזאת, שהוא ליווה אותה כבר בקדנציה שניה לכהונתו. יהיה זכרו ברוך.

מתי ההלוויה?

דני אביטל:

3.6.2015

ועדת כספים ותקציב של בינ"ה

עוד אין פרטים. רק שמענו את זה. זה קרה הבוקר באוטובוס תוך כדי

נחום אסד:

נסיעה, ככה.

מחר תהיה הלוויה. יכול להיות שיהיה מכאן אוטובוס.

יחזקאל אנגלר:

רוני, אתה רוצה להגיד משהו?

ולדי מורג, יו"ר:

כן, מבחינתי מאיר באמת היה, אנחנו הופתענו הבוקר. צלצלנו אליו בבוקר

רוני כהן:

אני ואנגלר, ידענו שאנחנו הולכים לישיבה בקרנות הפנסיה, של מרכז קרנות הפנסיה.

הותיקות.

יחזקאל אנגלר:

מאיר לא הופיע למשרד. אומר לי

רוני כהן:

יחזקאל מאיר לא בא, אולי הוא יבוא

ישר לפגישה, בסדר. אנחנו מגיעים למטה והשמועה, הבשורה המרה הזאת באמת היתה מכה לא פשוטה. מאיר היה איש, כמו שתיאר אותו ולדי, שהוא היה מעמיק, בכל דבר היה אכפת לו, לפעמים הוא היה גם מתעצבן יתר על המידה, לא בגלל תכונות אופי אלא בגלל שהנושא היה אכפת לו. באמת הוא היה איש מבחינתי מדהים. אני ברמה האישית בשעות האחרונות באמת קיבלתי את זה נורא קשה. מה שאנחנו יכולים להגיד זה, והוא נפטר בדרכו לפה, להסתדרות, בתוך האוטובוס.

ועדת כספים ותקציב של בינ"ה

3.6.2015

רוני כהן: אז נאחל למשפחתו באמת משתתף בצערה של המשפחה, הועדה, ההסתדרות, מיותר לציין. אני היה באמת דמות דומיננטית פה בבניין.

ולדי מורג, יו"ר: עוד מישהו רוצה להגיד כמה מילים?

יחזקאל אנגלר: כן, אני רוצה.

ולדי מורג, יו"ר: אנגלר, בבקשה.

יחזקאל אנגלר: טוב, אנחנו חברים מאז שהוא פרש מהעבודה, הכרתי אותו קצת מקודם. הוא היה איש איגוד מקצועי. ברגע שהוא פרש ביקשתי ממנו שהוא יצטרף לצוות שלנו הסתדרות הגמלאים. תאמינו לי מאוד קשה לעכל את זה. רק אתמול אשתו היתה והיא אמרה לי אתה שומר עליו? אמרתי הוא היה לו טבע, היה נורא מתעצבן על כל דבר ככה וקצת הוא אשם קצת גם הרופאים, תחקרו אותו בזמן האחרון שלא נדע.

ואמרנו ניפגש היום, נלך, עניין של קרנות הפנסיה הותיקות שלנו שהוא מאוד מאוד היה פעיל בזה והיה מלווה. זה גם קרנות הפנסיה של אלה שצריכים לפרוש מהותיקים. ומה אני אגיד לכם? אני עד עכשיו לא יכול לעכל את זה. אתה נמצא יום עם בן אדם ופתאום אתה שומע ידיעה כזו. אז יהי זכרו ברוך. אני מקווה שנמצא הזדמנות גם בוועדה וגם בבינ"ה בכל זאת היה איש מרכזי. מה יש להגיד?

ולדי מורג, יו"ר: תודה.

3.6.2015

ועדת כספים ותקציב של בינ"ה

סקירה ודיווח ע"י אלי גבאי – מזכ"ל איגוד הפיזיותרפיה
(סעיף 1 בסדר היום)

ולדי מורג, יו"ר: חברים, במעבר חד, אני אומר שזה לכבודו גם שאנחנו דנים בדברים האלה. אלי גבאי, שנדע, כשאני מדי פעם חופר קצת בספר התקציב אני נדהם לפעמים שאנחנו מוצאים דברים שהם קצת הזויים. למשל איגוד כזה שמטפל בכל נושא של פיזיותרפיסטים ופרא-רפואיים, התקציב שאנחנו מתקצבים לו, וזה מה שתקצבנו השנה, 89 אלף שקל, שמזה יש רק 75 אלף שקל לפעולות. כל השאר זה דברים טכניים כאלו ואחרים.

ובשיחה לפני כן אני שאלתי את אלי האם הדבר הזה נכון ובריא, ודאי שלא. ואני מציע שלקראת התקציב הבא שכאשר אלי יעשה את החשבון עד הסוף שנתייחס גם לנושא הזה, כי נראה לי שיש מקום לתיקונים כאלה ואחרים לקראת השנה הבאה. בינתיים בבקשה.

תודה.

אלי גבאי:

יהודה תפירו: שאלה לפני. באיזה חלק אתה משתתף שמדברים על נושא תקציב בין הגזברות לבין מנהלי היחידות כיו"ר ועדת כספים של בינ"ה?

לא, אני לא משתתף.

ולדי מורג, יו"ר:

לא משתתף?

יהודה תפירו:

3.6.2015

ולדי מורג, יו"ר: לא. הדברים באים אלי, לוועדה הזאת אחרי שמציעים את ההצעה. כמובן שיש התייעצויות כאלה ואחרות. בדרך כלל ההתייעצויות הן על סדרי הגודל ועל דברים שיש בהם מחלוקת חריפה. זהו.

נחום אסד: יהודה, אני רוצה להוסיף רגע לתשובה של ולדי לעניין השאלה שלך. יותר מפעם אחת אמרת בוועדה למה אנחנו מזמינים כועדת כספים כשאנחנו צריכים לקבל בנושא של כספים את האגפים השונים ואת ההסתדרויות השונות ואת המחלקות השונות להציג בפנינו פה את האיגוד שלהם, לא משנה אם זה מחלקה, איגוד או הסתדרות, ולא מתייחסים רק לנושא הכספי.

אז אני אגיד לך, זה שאנחנו מזמינים אותם כאן זה בגלל שאנחנו לא שותפים לדיונים של האגף לאיגוד מקצועי ולא שותפים לדיונים שמתנהלים בתוך המסגרת הכוללת של תקציב האגף לאיגוד מקצועי שבתוכו יש חלוקה פנימית שאנחנו אין לנו חלק בה, יש לנו חלק גדול במסגרת.

אבל כל פעם שהבאנו לכאן קבוצה או סקטור שהציג את כל הפעילות שלו וליד זה הניח את התקציב וראינו שהתקציב בעצם הוא זעום או שהוא עלוב או שהוא לא מסוגל למצות את כל הפעילויות או שנחסכות פעילויות בגלל תקציב קטן, אז כן ולדי, כן אני באופן אישי, כן שלמה אביטן כיו"ר בינ"ה פנינו לאגף הכספים, פנינו לאגף לאיגוד מקצועי ועשינו תיקונים, כולל בתיקונים של הרגע האחרון לפני אישור התקציב.

3.6.2015

ועדת כספים ותקציב של בינ"ה

יהודה תפירו: לפני אישור התקציב.

נחום אסד: לפני אישור התקציב.

ולדי מורג, יו"ר: לפני האישור.

נחום אסד: עכשיו אני, רגע, אני אשלים, אני

רוצה שזה יהיה ברור. עכשיו, אני כל

כך שמח שאני, זאת פגישה וישיבה שביקשתי מולדי לזמן אותה אחרי שהיתה לי פגישה שלא קשורה בכלל לתקציב, בנושא התקנון. כי אתם בבינ"ה אישרתם, אם אתם זוכרים, את השיקולים, בתוך כל המבנה הגדול הזה מי מחזיק את החלק של המיקרוביולוגים, מי מחזיק את הרנטגן, מי מחזיק את זה, היו שינויים, אתם זוכרים, גם בשמות.

ואנחנו עובדים עכשיו על התקנון שלו, תקנון הבחירות ותקנון הפעילות. ואז הוא אמר לי שהוא פנה להסתדרות לבקש איזשהו תקציב לועידה שהוא מקיים והוא רוצה לתת בכניסה או במפגש של צירוף חברים עט בעלות של 3 שקלים, כי אין לו. אז אמרתי לו מה יש לך בתקציב? אז הוא אמר לי. אז אמרתי לו טוב קודם כל בוא נביא אותך לועדה.

דבר ראשון אחרי שהועדה תשמע ותתייחס, עכשיו אם אנחנו נשמע כל הזמן עוד איגוד ועוד איגוד ועוד איגוד, לאו דווקא את הגדולים, גם את הקטנים האלה שמקבלים את השקלים הבודדים, והועדה תמצא לנכון להעיר ולהעביר את זה הלאה, סביר מאוד להניח שבתקציב הבא אנחנו נראה שינוי.

3.6.2015

נחום אסד: יש לכם משקל לא קטן. אבל פעם אחת אתם לומדים על משהו שלא כולם מכירים, ופעם השניה אתם גם מסייעים לנו בנושא התקציבי. זוכרים את הנוער העובד והלומד שהיה עם שקלים בודדים ואיזה פעילות רחבה הוא עשה. תראו לאיזה סכומים הוא הגיע במסגרת התקציב השנתי שלו. תקחו את החשמל והאלקטרוניקה ומתכת, שהיה לו תקציב כזה קטן, והצליחו לשפר, לא שיפרו, פנה, מפה זה עלה, תוקן. הרבה הרבה סקטורים תוקנו.

ואני מה זה גאה שיש את הועדה הזאת. כי הועדה הזאת היא ועדה שפעם אחת היא מקיפה את כל הבית, ופעם שניה אין לה אינטרס נקודתי למישהו באגף כזה או אחר. ואני אומר א' תבורכו ו- ב' הלוואי ונצליח להביא כמה שיותר ישיבות וכמה שיותר אנשים ממחלקות קטנות לשולחן הזה.

דובר: רק לחזק את דבריך,

ולדי מורג, יו"ר: רגע. נחום כבר ניפח לנו את האגו, עכשיו זה בסדר. צודק במאה אחוזים.

יהודה תפירו: אני מבקש עוד הערה רק לפני הדיון.

ולדי מורג, יו"ר: לא, רגע, אין דיון.

יהודה תפירו: אבל סליחה.

3.6.2015	ועדת כספים ותקציב של בינ"ה
אין דיון, אחרת לא נסיים.	<u>ולדי מורג, יו"ר:</u>
הערה של חבר ועדה לא, בנושא.	<u>יהודה תפירו:</u>
סליחה,	<u>ולדי מורג, יו"ר:</u>
אז אכן, לא, נו באמת, אי אפשר ככה. אתה לא יכול להגיד לי,	<u>יהודה תפירו:</u>
לא, אבל אתה לא יכול להכניס סעיף שלא היה בתכנית.	<u>ולדי מורג, יו"ר:</u>
אני לא מכניס סעיף. אני כחבר ועדת כספים רוצה לשאול שאלה של חבר ועדת כספים, לא בנושא של אלי גבאי.	<u>יהודה תפירו:</u>
כשאלי יצא אנחנו נדבר.	<u>ולדי מורג, יו"ר:</u>
עכשיו נחום האיר את עיניי לעניין שחלק מהבקשות שמופנות אחרי דיון בועדה לכספים אכן טופלו ועברו.	<u>יהודה תפירו:</u>
כן.	<u>ולדי מורג, יו"ר:</u>
ועדת כספים לא ידעה מה שאתה אומר.	<u>יהודה תפירו:</u>

ועדת כספים ותקציב של בינ"ה

3.6.2015

יהודה תפירו: אמנם אנחנו מעבירים פה ומבקשים לסייע לאיגוד מסוים וכדומה, להגדיל את תקציבו 1, 2, 3, 4, אבל אף אחד, יו"ר הועדה במיוחד, לא בא ואומר חבר'ה, ועדת כספים, פנינו, אושר ב-X.

יגאל הררי: למה? אתה רואה את זה בבינ"ה, מה אתה מצביע בתור,

ולדי מורג, יו"ר: לא, לא,

יהודה תפירו: אדוני, אני לא מדבר על התקציב.

ולדי מורג, יו"ר: סליחה, סליחה,

יהודה תפירו: אני לא מדבר על התקציב.

ולדי מורג, יו"ר: לא, לא, זה נגמר. אני פשוט מודיע לכם שמתוקף החוקה, מתוקף תקנון של בינ"ה הועדה הזאת זאת הועדה שמאשרת את תקציב ההסתדרות וההסתדרות לא יכולה לתפקד, התקציב לא יכול לצאת לפועל בלי האישור של הועדה הזאת. וכאשר אתה מרים יד על סעיף כזה או אחר, אתה מרים יד אחרי שעשו את כל הויכוחים וכל הדברים. אם אתה לא מתעניין זאת בעיה שלך. סליחה, עכשיו בבקשה אלי.

יהודה תפירו: לא, אני לא הבנתי,

ועדת כספים ותקציב של בינ"ה

3.6.2015

ולדי מורג, יו"ר:

לא, לא, אני אכתוב לך.

יהודה תפירו:

צר לי.

נחום אסד:

תשמע, בסוף הדיון תישאר עוד שתי דקות, אני מבטיח לך תרגון לדברים

של ולדי, הכל בא לידי ביטוי.

יגאל הררי:

אגב, מי שרוצה להישאר שישאר.

ולדי מורג, יו"ר:

חברים, די. בבקשה.

אלי גבאי:

טוב, ברשותכם ראשית אני מודה לכם על ההזדמנות שנתתם לי לפרוס בפניכם את האיגוד, את איך האיגוד שלנו בנוי וממה הוא בנוי ואני רוצה להודות באופן אישי לנחום על ה-, זה פשוט מילה במילה מה שהיה. אני נכנסתי אליו לדיון אליו וללאלי בן גרא לדיון בנושא תקנון האיגוד והוא ראה אותי רותח ובאמת רתחתי באותו רגע כי אני פניתי, ארגנתי כנס, מפגש של פיזיותרפיסטים עצמאיים, שיש בערך 3,000 איש כאלה עצמאיים, אני לא מדבר על, לצרף אותם להסתדרות וביקשתי עזרה בשי, לתת שי.

הבאתי טלוויזיה מסך 26 אינץ' מהבית, הצבתי על שולחן בכנס, עשינו פלאיירים, הדפסנו על חשבוננו, אני לא אספר לכם איפה, עשיתי את זה באחד ממוסדות בתי החולים, הדפסתי לבד ועשינו הכל לבד והצבתי שם אנשים, הושבתי שם אנשים.

ועדת כספים ותקציב של בינ"ה

3.6.2015

אלי גבאי: וביקשתי בסך הכל לתת עט כשי לאותם אנשים. שהמטרה שבאמת האנשים האלה העצמאיים יתגייסו לאיגוד. בשביל זה פניתי,

ג'מיל אבו ראס: כמה חברי איגוד יש?

אלי גבאי: תכף אני אסביר. אני אתן סקירה. אני פשוט חייב להגיד למה באמת אני יושב פה. ופשוט התשובה שקיבלתי זה שעט יעלה לך 4 שקלים. ואני פשוט רתחתי. אמרתי אני הולך לעשות כזה דבר למען גיוס אנשים, כן? להסתדרות ואתם רוצים שאני אשלם מהתקציב שלי עבור העטים האלה ועוד 4 שקלים. אז אחרי זה שסיפרתי את זה לאחד החברים אמר לי- תשמע, אני אשיג ספונסר אבל פרינציפ לא יהיה השם של ההסתדרות על העט.

ותסתכלו, הוא עשה עט, שאני אסרתי עליו לחלק, הוא עשה 500 עטים בעלות של 1.90 שקל, דרך אגב, לא 4 שקלים, כתוב האיגוד הארצי לפיזיותרפיה בישראל, בלי ההסתדרות. לא חילקנו את העטים כי אין הסתדרות. אני מייצג את ההסתדרות, לכן אסרתי עליו לחלק את העטים. והעטים אצלי פה, 500 עטים פה.

אבל הסערה שהתחוללה בי באותו רגע באה ואמרה- תשמע, אם אף אחד לא מעניין אותנו ואף אחד לא אכפת לו אז למה לך צריך להיות אכפת? ואני, זה למעשה הסיפא של הדברים. אבל הרישא של הדברים הוא בזה שזה איגוד שרק גדל עם השנים, אוקי?

ועדת כספים ותקציב של בינ"ה

3.6.2015

אלי גבאי: אנחנו, אני לפני 11 שנים נבחרתי להיות יו"ר איגוד הפיזיותרפיסטים. באיגוד עצמו התחלנו ב- 1,200 עובדים, היום יש למעלה מ-, כמעט 2,500 עובדים שאני מכניס גם את מאוחדת בפנים. אני מדבר רק על פיזיותרפיסטים. כאשר במהלך השנתיים האחרונות היתה בקשה מאבי, עוד כשהוא היה יו"ר האגף לאיגוד מקצועי, ומעופר, שאני ארכז את שאר הפרא-רפואיים לאור ה-, מה שעשינו בפיזיותרפיה, כולל הסכמי שכר פורצי דרך וכולי וכולי.

ג'מיל אבו ראס: יש הסכם קיבוצי?

אלי גבאי: יש הסכמים קיבוציים, בודאי. יש הסכמים ייחודיים מאוד לענף הפיזיותרפיסטים, שהגדילו את ההשתכרות שלהם בצורה מאוד מאוד יפה. דרך אגב, זה גם פונקציה של דמי חבר, כי הפונקציה של הדמי חבר עולה, כמובן, מהרגע שאנשים השתכרו. אנשים עבדו חצאי משרות, רוב האנשים עובדים היום משרות מלאות, רוב האנשים משלמים היום למעלה מ- 120 שקלים לחודש.

נחום אסד: הם מרוויחים יפה.

אלי גבאי: והם מרוויחים יפה. ואני תכף אקשר את זה ואני אסביר לכם גם למה אני מציין את זה, כי, ולכן היתה פניה אלי שאני ארכז את שאר מקצועות הבריאות.

ועדת כספים ותקציב של בינ"ה

3.6.2015

ג'מיל אבו ראס:

הכוונה רנטגן,

אלי גבאי: לא, אני אסביר. יש חוק מקצועות

הבריאות שאנחנו העברנו בשנת 2008

בכנסת שמתייחס ל- 4 מקצועות. 4 המקצועות הם פיזיותרפיה, ריפוי בעיסוק, קלינאיות תקשורת ודיאטניות, כאשר יש כל מיני נלווים כאלה שעוד אין להם חוק, כמו סייעות שיניים, שינניות, מטפלות בהבעה, באומנות ועכשיו יש סקטור גנטיקאיות שגם עוד לפני שבכלל באוצר קיבלו אישור שאני מייצג אותן, כבר סגרנו הסכם שכר וגם הוא מגדיל להן את נפח ההשתכרות בצורה מאוד רצינית.

והיום אנחנו מונים בערך 5,000, 5,500 איש, אם אני מכניס את שאר האנשים ש-, ואני מניח שהיד נטויה. חלק מהעובדים בשנה האחרונה זה כאלה עצמאיים שגייסנו. עכשיו סימתי שיחה עם עובד עצמאי שגייסנו מ-,

יהודה תפירו: אתה מדבר על 5,500 חברים.אלי גבאי: 5,500 חברים,יהודה תפירו: זה שני איגודים, זה פרא-רפואיים,אלי גבאי: כרגע אנחנו פועלים לבנות, בדיוק

כמו ששמענו מנחום, לבנות איגוד

אחד שייקרא איגוד מקצועות הבריאות, שהוא ימנה את כל אותם 4.5 סקטורים נקרא לזה, כי יש סקטורים קטנים יותר.

3.6.2015

ועדת כספים ותקציב של בינ"ה

כיום לכל סקטור יש איגוד? כיום.

ג'מיל אבו ראס:

היום יש איגוד אחד לפיזיותרפיסטים
ואיגוד פרא-רפואיים לשאר שלושת

אלי גבאי:

האיגודים האחרים.

זה פעם היה הכל ביחד
במיקרוביולוגים.

יהודה תפירו:

לא, מעולם לא. מעולם לא היה.

אלי גבאי:

זה לא שייך.

ג'מיל אבו ראס:

היה, אשר החזיק את התיק של
הפיזיותרפיה בלבד, אבל את שאר
הפרא הוא לא החזיק. היה משה פריימן והוא,

אלי גבאי:

אבל לפני משה פריימן,

יהודה תפירו:

גם לא. מי שהחזיק זו היתה דבורה
ארד, היא היתה מהרוקחים.

אלי גבאי:

רוקחים ו-,

יהודה תפירו:

3.6.2015

אלי גבאי: היא החזיקה את התיק. אבל לצורך הדיון פה, אני רק רוצה לבוא ולהגיד לכם, לסבר את אוזניכם שהתקציב הוא כבר שנתיים משויך לשני האיגודים, איגוד הפיזיותרפיה ואיגוד הפרא-רפואיים מקבל ביחד למעשה את אותו תקציב. אנחנו היום, כמו שמר ולדי אמר, מקבלים בערך 89 אלף שקלים, 75 אלף שקל לפעולות, תחלקו את זה ב- 5,500 איש, זה בערך 16 שקלים פחות, 15 שקלים לבן אדם.

כשאני בא ואומר בכנס- רבותיי, כך וכך אנחנו עושים וכך וכך אנחנו עושים אז אומרים לי- אדוני, התקציב שלך, חברי המזכירות שלי, התקציב שלנו הוא בפיזיותרפיה הוא יותר נמוך, כי זה מחולק לשניים, כי אנחנו עוד לא איגוד אחד, הוא 30 אלף שקל. שאני מחלק 30 אלף שקל ל- 2,500 איש זה 10 שקלים לבן אדם. עם 10 שקלים לבן אדם אני לא יכול לעשות כלום.

אין לי אתר. אני רוצה לבנות אתר באינטרנט של איגוד מקצועות הבריאות, אין לי אתר. אני לא דיוורתי, אתם יכולים לבדוק את זה, ב- 5 שנים האחרונות שום מכתב, שום ניוזלטר, שום עלון לעובדים, כלום. אני לא יכול לעשות היום, ברמה האישית, שכחתי לציין, אני מעולם, אני כיו"ר איגוד מעולם לא הגשתי קבלה על אש"ל פה בבניין, לא על חניה, ואתם יכולים לבדוק את זה, אני כיו"ר איגוד. ואני חושב שזה,

אתה עובד הסתדרות או,

יהודה תפירו:

3.6.2015

אלי גבאי: אני עובד הסתדרות. מעולם לא הגשתי על חשבון התקציב שלי אפילו שקל אחד. אתם יכולים לבדוק את זה. בכל ה- 3 קדנציות שלי, זאת הקדנציה השלישית שלי. אפילו לא חניה. כי אמרתי הכסף הזה צריך ללכת אך ורק לחברי האיגוד. אבל אני לא יכול, אני משותק. אני אומר את זה, אני מגיע משדה הפיזיותרפיה, אני אומר לכם בדיוק מה ההרגשה שלי ומה ההרגשה של החברים שלי.

ג'מיל אבו ראס: אבל שאתה משחרר אנשים.

אלי גבאי: לא רק זה, שניה, אני עושה כנס אחד בשנה, כאשר האנשים מסתובבים, מסתובבים פה בפרוזדורים, מסתובבים במקומות העבודה. הם רואים, הם רואים מה יש לעמותות אחרות לתת. אני אין לי עמותה. אין לי חשבון בנק. גם אם אני רוצה היום להשיג ספונסר, אני אשיג מחר ספונסר שיתן לי 5,000 שקל, 10,000 שקל, אני לא יכול לקחת את הכסף הזה, אני לא יכול להשתמש בו. כי אין לי חשבון להכניס את הכסף הזה ולהוציא לו קבלה.

דני אביטל: אני אתן לך את ה-,

אלי גבאי: איך, אתה תתן לי את הקבלות? אין בעיה.

דני אביטל: לא, את החשבון שלי.

3.6.2015

אלי גבאי: את החשבון שלך. אני אומר, אני יוצא לכנס פעם בשנה, אני לא מתבייש להגיד לכם, הולכים מכות, ביום שיוצא הפרסום לכנס תוך שעה אוזלים כל המקומות. יוצאים 200 איש. אני יכול לסבסד במקסימום 150 שקל לבן אדם, יוצאים 200 איש, אזל, חסל סדר הכסף, חסל סדר המקומות, 150 איש מתוך 5,500 איש יכולים ליהנות פעם בשנה מכנס שאני יכול. זהו, ואז גמרתי את כל התקציב שלי.

מעולם לא יצאתי החוצה לעשות כנס, אני משתמש בשירותיו של אולם קומה 7 או החדר הזה, כי אין לי תקציב. אין לי תקציב ללכת לעשות, דיברנו על בחירות, כן? אני מסתכל על איפה אנשים עושים את הבחירות ובאיזה צורה הם עורכים את זה ומה הם נותנים, אני מתבייש. אני אומר באמת מתבייש כי ברמה האישית, אני לא מדבר על שי, לא מדבר על עט, לא מדבר על לוח שנה, לא מדבר על הדברים האלה, שאני אגיד לכם באמת, אנשים מחכים לזה. אנשים רוצים לקבל תשומת לב גם בצורה של עט או גם בצורה של לוח שנה.

מעולם לא עשיתי את זה. אין לי תקציב לעשות את זה ויש לי גם סדר עדיפויות אחר לעשות דברים אחרים כמו אתר באינטרנט, כמו לשלוח לאנשים מידע פעם בשנה. מה אני עושה, מי אני, מה אנחנו עושים, איפה אנחנו קיימים.

עכשיו, כשאני יוצא למבצע כזה לגייס עצמאיים, ואני מספר להם סיפורים ותלי תלים של דברים ואין לי כסף לפעילות כדי למשוך אותם פנימה, אז זה לא חוכמה להכניס אותם פנימה, החוכמה היא לשמור אותם אחר כך אצלי.

3.6.2015

אלי גבאי: כי בעוד שנה שהם יבטלו את ההוראת

קבע אני בזבזתי את הזמן שלי והם

בזבזו את הזמן שלהם כי הם יהיו שגרירים לא טובים להסתדרות.

אני כל הזמן, ואני יכול להביא לכם, מכתבים גם, שומע מאנשים- מה אני מקבל תמורת החברות שלי בהסתדרות? וכשאני יושב עם המזכירות השונות, כי יש פה שתי מזכירות בינתיים עד שתהיה מזכירות אחת. ואומרים לי- תשמע, 10 שקלים לבן אדם זה התקצוב של ההסתדרות? אנחנו מכניסים להסתדרות, אנשים לא טיפשים.

עושים חשבון, אומרים תשמע, אנחנו כל חודש, כל חודש מכניסים בערך למעלה מ- 2 מיליון שקל להסתדרות, איפה הכסף? מה אנחנו עושים? אז אני, זה הסכמי שכר וזה הגנה משפטית ומגנים עליכם ונעמ"ת. אומרים אדוני אנחנו רוצים כסף לפעילות.

עכשיו שוב, אני אומר, הבעיה הכי קשה שלי זה שאנשים מסתכלים מה קורה אצל השכנים. אנשים מסתכלים מה קורה אצלי בפרוזדור, באיגודים אחרים, בעמותות אחרות, מסתכלים מה קורה במקומות העבודה שלהם, רואים איזה כנסים עורכים להם, רואים איך אנשים יוצאים להשתלמויות.

אני לא יכול לשלוח את חברי המזכירות שלי לשום קורס, לשום דבר מינימלי. ניהול משא ומתן, ועדי עובדים, משהו שאני יכול לתת להם גם כתודה או באמת על כל מה שהם עושים כל השנים. הם נבחרים לקדנציה של 5 שנים, אני לא מסוגל להעניק להם אפילו איזה, אני לא מדבר על מתנה.

ועדת כספים ותקציב של בינ"ה

3.6.2015

אלי גבאי: אני מדבר על משהו כאות תודה על הפעילות שלהם, כאות תודה על ההתנדבות שלהם. אנשים יושבים בלילות. אנחנו מנהלים מאבק משפטי כרגע כנגד המועצה להשכלה גבוהה. אם לא הייתי מוצא ספונסר לזה לא הייתי יכול לנהל את זה. כי אני לא יכול לנהל הכל דרך פה.

אני רוצה להשתמש ביועצים חיצוניים למטרות שכר, הסכמים קיבוציים, הסכמי שכר, אני לא מסוגל, לא יכול. ואנשים מסתכלים ורואים מה קורה אצל השכנים, רואים שלקחו את זה ורואים שלקחו את זה ורואים שלקחו את היועץ הזה ואני כלום, נאדה.

אני אומר את זה בכנות, יש פה בעיה מאוד קשה, מתסכלת, מייאשת. אני לא יכול להמשיך בצורה הזו. זה ברור לי. אני ערערתי פעמיים על התקציב שלי.

ג'מיל אבו ראס: כמה זמן אתה באיגוד?

אלי גבאי: יו"ר האיגוד? בבניין 22 שנה, באיגוד אני 12 שנים יו"ר. אבל אני לא, אני ערערתי פעמיים והשינוי הדרמטי שקיבלתי זה היה תוספת של 3,000 שקל לתקציב. זה היה שינוי דרמטי. ולכן אני יושב פה. כי נחום ראה אותי רותח, אני, איך אומרים, התסכול יצא ממני החוצה, זה התסכול של החברים, אבל באיזשהו מקום, תראו, אני לא מצפה גם לגדולות ונצורות.

ועדת כספים ותקציב של בינ"ה

3.6.2015

אלי גבאי: אני לא חושב שהתקציב יגדל במאות אלפי שקלים אבל אני חושב שאיגוד שמונה 5,500 איש צריך שיהיה לו לפחות איזה base line של רבותיי קוד אתי, קוד אתי זה דבר מבחינתי, בעיניי הוא הדבר הכי בסיסי. כדי להדפיס חוברות של קוד אתי, בנינו קוד אתי. חוברת עולה היום, לא יודע אם אתם יודעים, 6 שקלים. אני צריך 5,000 כאלה, כן? זה הון תועפות. אני ברגע שאני אממן את זה הלך התקציב, אין לי תקציב.

ולכן אני פה. ואני מבקש את עזרתכם. נכון, הכנתי מצגת ורציתי להראות לכם כמה השתכרנו בעבר וכמה אנחנו משתכרים היום ובאמת כמה אנשים,

ג'מיל אבו ראס: על ההסכם הקיבוצי,

אלי גבאי: על ההסכמים הקיבוציים. ההסכם הקיבוצי אני לא יודע אם אתם יודעים, משכורת של פיזיותרפיסט או מקצועות הבריאות, זה היינו הך, משכורת בסיסית בטבלה, כן? אנחנו מתחילים ב- 2,300 שקל. עבדכם שיושב פה, ואני לא מתבייש להגיד,

ג'מיל אבו ראס: זה בתי חולים, כן?

אלי גבאי: בתי חולים וקהילה. אני עד היום מקבל השלמת הכנסה, אחרי 30 שנה

במקצוע. כן יהודה?

3.6.2015

ועדת כספים ותקציב של בינ"ה

אולי קצת אינפורמציה,

יהודה תפירו:

רגע. רגע. מה קרה לך היום? יש תור.

ולדי מורג, יו"ר:

אין בעיה, דבר. דבר.

נחום אסד:

חכה, הוא יסיים אז נקיים דיון.

ולדי מורג, יו"ר:

משכורת ממוצעת של בן אדם 20 שנה

אלי גבאי:

במקצוע עם ותק של 20 שנה בערך

דרגה 4, כי הוא מתחיל בדרגה 3 ואין הרבה מה להתקדם אז הוא יכול

למות גם בדרגה 4 וזה לא חריג, זה כולנו ככה, משכורת היא בערך

5,600 שקל ממוצעת. הדרך היחידה שלנו, ואבי,

זה אחרי תואר, כן?

ג'מיל אבו ראס:

זה אחרי תואר ראשון ותואר שני, כי

אלי גבאי:

רוב האנשים היום עושים תארים

שניים. בהבדל בין תואר שני לתואר ראשון הוא 100 שקלים במשכורת,

מי שרוצה. ומי שיש לו דוקטורט, ויש הרבה כאלה שיש להם דוקטורט,

זה עוד 56 שקלים, אז צריך לראות באמת אם שווה בכלל לעשות

דוקטורט במקצוע.

אני פה מודה לאבי, כי בעזרת אבי עשינו שינוי גדול בשכר והלכנו

לשכר עידוד, כי זאת היתה הדרך היחידה לגרום לעלייה דרמטית

במשכורת.

ועדת כספים ותקציב של בינ"ה

3.6.2015

אלי גבאי: אחרת אם הייתי יושב ומחכה שיתנו לי עוד 10% ועוד 20% בהסכם קיצוצים אז הייתי מגיע לאחר שהיו מוסיפים עוד 300-400 שקל. וחשבנו ללכת באמת לאיזה מנגנון אחר שיגדיל את ההשתכרות תמורת תפוקות. וזה מה שקורה היום.

הכנסנו את שכר התפוקות בכללי בערך ל- 1,500 עובדים. ב- 1.7 זה יכנס לעוד 800 עובדים, למרפאות בעיסוק. זה שני הסכמים פורצי דרך שאושרו כהסכמים קיבוציים גם ב-, אל מול האוצר. ואנחנו מתחילים להגדיר את זה ממשלתי. אבל זה גרם לאנשים להשתכר היום, להגיע למשכורת ממוצעת של 10,000 שקל. פנסיוני, כאשר כל המרכיבים הם פנסיוניים.

תשימו לב, כי קודם גם אם הוא היה משתכר, רוב האנשים עבדו חצאי משרות והיו הולכים ו-, או רבעי משרות, שברי משרות, ככה קראנו לזה, והיו הולכים מחפשים עבודה,

ג'מיל אבו ראס: עצמאית.

אלי גבאי: או עצמאית או,

נחום אסד: או נוספת.

אלי גבאי: בדיוק, עבודה נוספת, ביקורי בית.

אבל הנפח הזה או הנתח הזה של

ביקורי הבית שהם עשו הוא לא היה פנסיוני.

3.6.2015

אלי גבאי: זאת אומרת אנשים, ואני יכול להביא לכם את הגברת הזאת, אישה שיצאה לפני 3 שנים מבית רבקה לפנסיה אחרי 42 שנה עם פנסיה של 1,200 שקל, שהיא באה פה ובכתה פה בקומה השניה ואנשים ראו, היו עדים למחזה המביש הזה, ואמרה לי מתוך זה אני משלמת 700 שקל רק תרופות. ואת זה רצינו לשנות.

ובאמת שינינו את זה והמשכורת הממוצעת היום שעליה מקבלים זה 10,000 שקל אבל גם הנתח באמת של הדמי חבר עלה בצורה דרמטית. דרך אגב, היתה פה בעיה גם עם מדור הרישום, בכל הנושא של אותם אנשים שהם בקרנות, שלא גבו מהם את הכספים, אפילו את ה-0.8. ועשינו גם ממש מבצע בכל הארץ, כל הבתי חולים הממשלתיים, כולל כל אלה ש-, אצלנו גם יש הרבה אנשים שהם בקרנות.

40% מהעובדים בממשלתיים הם בקרנות לצערי. וגם בזה אבי מטפל. כאן המקום להודות לו על הכל וכל מה שהוא עושה, כי הוא מבין כמה שאנחנו מסכנים. ואני לא אומר את זה כלאחר יד. החבר'ה באמת מסכנים. זה חבר'ה עם תארים ראשונים, שניים ושלישיים שאין להם מעבר להביא הביתה בסוף החודש נטו, אני מדבר אתכם על נטו היום, בערך 7,000 שקל, 7,500 שקל.

ולכן אני אומר, הם צריכים גם להבין שמישהו מנסה לעזור להם. ובאמת אנחנו מנסים לעזור ומנסים להגיע לדברים פורצי דרך, מנסים לשנות דברים, אבל אני מוגבל. אני משותק. אין לי שום אפשרות לקדם את החבר'ה, אין לי, ברמה הכללית כמובן שהמלחמות האלה הן יומיומיות. אני ירדתי מאבי עכשיו.

3.6.2015

אלי גבאי: אבל ברמה הפרטנית של לבוא ולהראות את העשייה ולהראות מה אנחנו עושים ולהסביר לאנשים שיש להם גב, זה אין לי את האפשרות ואני אודה לכם אם באמת תיענו לזעקת המצוקה הזאת, כי היא זעקה רצינית. ואני אומר עוד פעם, אני נואשתי.

יהודה תפירו: לא שמענו שזעקת.

אלי גבאי: אני רוכש לך הרבה כבוד, יהודה, בגלל זה לא צעקתי. אבל אני אומר עוד פעם, הדברים הגיעו למצב שבאמת אני הרמתי ידיים ולכן אני פה. ואני מבקשת את עזרתכם, כי בסך הכל בסופו של יום אנחנו, אני מגדיר את עצמי כמשרת ציבור ואני נותן שירות בסופו של יום. אבל אם אני לא יכול לתת את השירות עד הסוף כמו שאני חושב שאני יכול לתת אז זה לא שירות. ואם זה לא שירות כולנו בסופו של יום ניפגע.

ולדי מורג, יו"ר: קודם כל תודה על הצגת הדברים הנכוחה והמדאיגה. אנחנו נקיים דיון קצר, יש שני חברים רשומים, שלושה, אבל נבקש בקיצור, מפני שיש עוד סעיף שמחכה. הראשון, יגאל.

יגאל הררי: אני רוצה, יש לי שאלה.

אלי גבאי: סליחה, רק לציין עוד פעם, שוב, אין לי חשבון, אין לי עמותות, אוקי? אין לי שום, מלבד התקציב הזה שום מקורות הכנסה אחרים. אוקי?

אלי גבאי:

תקחו את זה בחשבון. סליחה.

יגאל הררי:

ולדי הציג, נתן לנו רק 32 שניות לכל אחד, אתה לקחת ללי 15 שניות. עכשיו ברצינות, אני אומר ופונה גם לנחום וגם לולדי כמובן בעניין הזה, שאני כאן, השאלה שלי היא מאוד פשוטה. הרי ההכנסות הן נובעות, ההוצאה נובעת מההכנסה. אם נניח שיש 5,500 חברים, צריכה להיות איזושהי פרופורציה בין לבין.

עכשיו, אני חבר מועצת עיר אז אני יודע למשל יש מושג של תבחינים. אז יכול להיות שבמשקל של התבחינים הגוף שאתה מייצג הוא מקופח, כי אני יודע שכל פקטה עושה לפחות שני כנסים בשנה. אני גם חבר אגודת העיתונאים אז אני יכול להגיד לך שאנחנו עושים פעמיים בשנה, פעם באילת ופעם בחיפה. באילת זה עם 4 ימים בית מלון בהרודס, הכל כלול, בסכום זעום, מסובסד. אני חושב שהגוף שם הוא הרבה יותר קטן מהגוף שלך.

ג'מיל אבו ראס:

יש לו עמותה.

יגאל הררי:

לא, שניה אחת. מה אני אומר שצריכים לקחת אולי ולראות באמת במעלה הדרך, לא בקצה של ה-, לראות לפני, כי יכול להיות שבתבחינים, שמישהו עושה את השקלולים, נכון? כי אומרים אם אתה בא וגדל, אם אתה בא וגדל ויש פוטנציאל לגדול אז הפעילויות צריכות להיות על מנת לגדול. עכשיו, לך יש נבחרים אחרים גם, זה לא שיותר קל, כאילו, גם היום יש איגודים כאלה ואחרים שמוכנים לחזק אחרים.

3.6.2015

ועדת כספים ותקציב של בינ"ה

יגאל הררי:
 אז אני אומר שבאמת צריך להביא את זה בפני הגורמים הרלוונטיים ולראות אולי התבחינים הם לא נכונים. זה מה שאני חושב.

ולדי מורג, יו"ר: יגאל, תודה. יהודה.

יהודה תפירו:
 שני דברים. אתה נבחר כמזכ"ל ואתה מזכ"ל כמו כל המזכ"לים. אני טועה במה שאני אומר?

יגאל הררי: לא.

יהודה תפירו:
 אז אני לא מבין, למזכ"לים פה יש את התנאי שכר שלהם, נבחרים וכל מה שכרוך בכך. אתה לא נכלל בתוך המזכ"לים האלה? יש מזכ"לים בדרג ב' ומזכ"לים בדרג א'? או איך זה הולך?

ג'מיל אבו ראס: הוא לא דיבר על השכר שלו.

נחום אסד: הוא לא דיבר על השכר.

יהודה תפירו: אני מדבר עליו אישית קודם כל.

יגאל הררי: הוא לא דיבר על זה אבל.

ולדי מורג, יו"ר: הוא לא דיבר על זה.

ועדת כספים ותקציב של בינ"ה

3.6.2015

אלי גבאי:

א' אנחנו בשברי משרה פה, רגע.
 אנחנו בשברי משרה פה של 20%
 משרה בגלל הסכם שהיה בין צחי טבקמן, מי שזוכר, לבין הכללית, לבין
 שרותי בריאות כללית. ההוצאות שלנו מורכבות מפלאפון ומ... זה כל
 ההוצאות שלנו. אף אחד לא משלם לי לא על חניות, אף אחד לא משלם
 לי אש"ל, אני מעולם לא הגשתי אש"ל, מעולם לא הגשתי איזה קבלה
 על חניה ואני מניח שב- 12 שנים האחרונות רק בשבוע האחרון
 בירושלים אני חושב חניתי באיזה 100 שקלים.

ואני לא מגיש אותם כי אני מבין שזה יורד גם מהתקציב של האיגוד אז
 אני חושב שאלי גבאי יסתדר עם פחות 100 שקל בכיס אבל אם יהיה לי
 עוד 100 שקל לתת לחברים אני אשמח מאוד.

יהודה תפירו:

הדבר השני, אולי תיתן קצת
 אינפורמציה בשני הנושאים האלה,
 הפיזיותרפיסטים והפרא-רפואיים, איך הם פרוסים בגדול, מה, כמה
 עובדים יש בכלל במדינה מהפרא-רפואיים והפיזיותרפיסטים ולמה יש
 רק 5,500 חברים.

אלי גבאי:

בשרותי בריאות כללית עובדים 1,480
 פיזיותרפיסטים, עובדים 750, אל
 תתפסו אותי ב-,

יהודה תפירו:

כן, לא, מספר בגדול.

3.6.2015

אלי גבאי: 750 מרפאות בעיסוק, עוד 250 קלינאיות תקשורת ועוד בערך 30 דיאטניות, בכללית. בשרותי בריאות כללית בלבד.

במשלתי יש נכון להיום קרוב ל- 500 פיזיותרפיסטים. חלקם בקרנות אבל אנחנו מייצגים אותם. יש קרוב ל- 450 מרפאות בעיסוק. דיאטניות וקלינאיות תקשורת זה סדר גודל של בערך 300. ויש את כל החברים במאוחדת, החברים החדשים במאוחדת, יש בערך 300 פיזיותרפיסטים במאוחדת. מרפאות בעיסוק, קלינאיות תקשורת וכל הזה זה בערך גם עוד איזה 350, זה עוד 650.

יש את כל הבתי אבות, בית האבות הספרדי, יש בערך 9 בתי אבות גדולים שאנחנו מייצגים. בית החולים האיטלקי וכל מיני פריפריות כאלה או אחרות. כמו רעות שאנחנו מייצגים חלק מהחבר'ה שם. סדר גודל של בערך עוד 250 איש ויש את הסקטורים הקטנים, שזה שינניות, מטפלות בהבעה, מטפלות באמנות, גנטיקאיות, סייעות שיניים, שזה גם סדר גודל של בערך 300 עובדים.

אנחנו פוטנציאל שלנו כיוון שאנשים עבדו חלקי משרה ו-, אז קודם כל זה להגדיל להם את המשרות למשרות שלמות. זה הדבר הראשון שעמד לנגד עינינו. דבר שני זה יש פוטנציאל גדול של חבר'ה עצמאיים שהם לא, הם רואים בדיוק מה קורה היום, את כל הנושא של ההתאגדות והגיעה בקשה מהם, חבר'ה עצמאיים, שהדרך שלי לקשור אותם, כן, להסתדרות, היתה על ידי זה שהשגנו להם הטבה מאוד טובה בנושא של קרן פנסיה וקרן השתלמות. סגרנו הסכם עם מנורה מבטחים,

ועדת כספים ותקציב של בינ"ה

3.6.2015

ג'מיל אבו ראס:

זה לא מזמן.

אלי גבאי:

לא, סגרנו מזמן אבל עכשיו פתחתי את זה גם לעצמאיים. והתנאים שיש לי לגבי קרן השתלמות ולגבי קרן פנסיה במנורה מבטחים קרצו לאותם עצמאיים. והאנשים העצמאיים האלה החליטו, זה הותנה בזה שהוא יצטרף להסתדרות. אז מה הוא עושה? הוא צוחק על כולנו, סליחה על הביטוי, אבל הוא מצטרף בהוראות קבע של 25 שקלים בחודש, בתור עצמאי, שההכנסה שלו יכולה להיות 20 אלף שקל לחודש. פה נכנס פרטני, מקבל את כל הטבות האלו ואני שאני עובד בבית חולים אני אצטרך לשלם 120 שקל לחודש ולקבל פחות הטבות ממנו בסופו של יום. לא משנה.

אבל אני אומר, זאת הדרך היחידה שלנו היתה באמת לגייס את אותם עצמאיים. כי הרי מה אני יכול להציע להם? הסכמים קיבוציים אני לא יכול להציע להם. אני יכול להציע להם את כל ההגנות מסביב ואותן עצמאיות שנכנסות, נעמ"ת וכולי וכולי אבל מעבר לזה משהו שהוא, אבל אני יכול להציע להם גם כנסים, אני יכול להציע להם שירותים אחרים, ביטוחים, כל מיני דברים כאלה. אבל אין לי שום דרך לקשור אותם אלא מעבר לדרך הזו.

ולדי מורג, יו"ר:

טוב, תודה. ג'מיל, בבקשה.

ג'מיל אבו ראס:

טוב, חברים, אני חושב המקצועות האלה דיברנו עליהם באיזו ישיבה

לפני כן, בעניין קלינאיות תקשורת.

3.6.2015

ג'מיל אבו ראס: וידוע לנו שהמצב היה לא הכי טוב, במיוחד אלה שעובדים בבתי חולים. מבחינת שכר ותנאים סוציאליים. והבטיח אבי באמת מטפל בזה, במקרה זה הגיע לשולחנו של אבי שידע באמת מה עומד מולנו. כי הנושא הזה גם בעניין של הפרא-רפואי יש הפרטה. צריך להגיד את זה, את האמת. גם בממשלה, גם בבתי חולים, היום בכל מקום ומקום צץ מכון או קלינאות תקשורת או פיזיותרפיה ומתקשרים עם קופות חולים כדי לא להחזיק עובדים. הם מוכנים לשלם לדרך תקשורת ... על שעה נוספת 120 שקל ולא להחזיק עובד קבוע אצלו.

זה אחת הסיבות לדעתי בגלל השכר הנמוך שנמצא במקצועות האלה. לכן אנחנו חייבים באמת לטפל בזה כמה שיותר מוקדם בעניין הזה, כי יש מודעות יותר מאשר היתה קודם בציבור, גם בקופות חולים השונות. לכן חשוב שאנחנו נתפוס את זה עכשיו לנסות באמת כפה שאפשר, להיטיב איתם. ובעניין של האיגוד, מה ששמעתי מצמרר. לא יכול להיות איגוד בלי שום אפשרויות, לא עמותות, לא השתלמויות, לא כנסים, זה כי אין, אין מאיפה. צריכים אפילו אני חושב עכשיו לנסות להציע איזה סכום מסוים כדי באמת לתת להם גיבוי עד סוף השנה. תקציב הבא, לא ללכת לתקציב הבא אלא אפשר כבר עכשיו.

ולדי מורג, יו"ר: חברים, משפט אחד מפני שיש לנו סעיף אחר שמחכה לנו.

אלה ונה: אני קודם כל באמת רוצה להציע שבבניית התקציב באמת ניקח

בחשבון לבקש העלאה.

ועדת כספים ותקציב של בינ"ה

3.6.2015

אלה ונה: כי אני חושבת שזה באמת סכום מאוד זעום הסכום הזה. באמת אי אפשר לעשות איתו שום דבר. ואני רוצה לשאול איזה, הזכרת את נעמ"ת, רציתי לדעת ככה שתספר טיפה על הקשר בין נעמ"ת לפיזיותרפיסטים, כי אני לא מכירה את החיבור הזה.

אלי גבאי: לא, אין חיבור יומיומי אבל יש, כל הנושא של אמהות עובדות, הרי האיגוד שלנו מורכב בעיקר, 60% אמהות, 70% נשים ו- 30% זה גברים.

אלה ונה: הפיזיותרפיסטיות.

אלי גבאי: הפיזיותרפיסטיות וגם הקלינאיות תקשורת וגם המרפאות בעיסוק. מרפאות בעיסוק בכלל שם זה כמעט 20-80. לכן ההזדקקות שלהם לנעמ"ת, למוסדות נעמ"ת, גם דרך אגב בייעוצים משפטיים שהם יכולים לקבל, אני לא יכול להגיע אליהם ולספר להם על הדברים האלה כי אין לי,

אלה ונה: אבל את זה אנחנו יכולים להגיע אליכם. אתם לא צריכים להגיע אלינו.

אלי גבאי: ברצון. אבל אני צריך לעשות איזה יום כזה, את מבינה? אם אני עושה יום כזה שבא ומספר לחברים למה הם זכאים, איפה אני אעשה את זה? איך אני אעשה את זה?

ועדת כספים ותקציב של בינ"ה

3.6.2015

אלי גבאי: אני צריך להיכנס לתור של האולם של קומה 7, ויש שם תור מפה ועד הירח כדי לראות אם אני יכול לקבל בכלל את האולם באיזה שעות, מ- 16:00 עד 19:00 בערב כדי להגיע לאיזה,

אלה ונה: אני קודם כל יכולה להציע כבר שלתת להם את המידע כשירות כשאתה מוציא מייל או משהו, רק את הטלפונים שלנו, אנחנו כבר נספק להם את המידע, אנחנו נגיע אליהם. זאת אומרת זה יעזור לך,

אלי גבאי: אני אומר בשמחה אבל להפיץ את זה צריך לשלוח מכתב, משהו, נייר, לשלוח לאנשים בדואר. מעולם לא שלחתי.

אלה ונה: כן, את זה הבנו.

אלי גבאי: לא שלחתי 10 שנים, רבותיי, נייר בדואר לאף חבר.

ולדי מורג, יו"ר: תודה. רוני, בבקשה.

רוני כהן: אני רוצה להגיד לך, כל מה ששמעתי אני מבחינתי זה בחזקת התנכלות לאיגוד שלך. אני אין לי,

אלי גבאי: לא.

3.6.2015

נחום אסד:

לא, לא.

רוני כהן:

לא יודע, תשמע,

אלי גבאי:

חס ושלום, ההפך. אני,

רוני כהן:

אבל,

אלי גבאי:

אני חושב שאנחנו ממוקמים טוב,
אנחנו,

רוני כהן:

היו פה גופים שונים. אני יכול לתת
דוגמה לגוף שיושב בירושלים, זה
האקדמאים, והם מכירים אותי שם והם באו למחרת הישיבה שהיתה
לנו כאן ובאו אמרו לי תודה רבה שאתם בתוך הועדה עזרתם לנו. אני
מציע לך דבר פשוט, תכין לך את התכנית שאתה רוצה לעשות, כולל
העלויות, ואני יכול להבטיח לך שהועדה הזאת היא תאמץ את זה. תכין
אבל תכנית. אל תדבר דברים כאלה ואחרים.

אני רוצה לעשות כנס בים המלח, לא יודע, תחליט איפה אתה רוצה
לעשות. אני רוצה לעשות א', ב', ג', ד' בעלויות כאלה וכאלה או
הוצאות תפעוליות כאלה וכאלה, תכתוב שעולה מיליון שקל. מה אכפת
לך? תכתוב.

ועדת כספים ותקציב של בינ"ה

3.6.2015

אלי גבאי: כל שנה עשיתי את זה ובסוף אמרו לי ש-,

רוני כהן: אז בסדר. עכשיו באת לפה ואמרת את דבריך ואני אומר לך, יושבים פה אנשים שאכפת להם. באת אכפת להם. ואתה תצליח בזה, אני בטוח.

אלי גבאי: תודה רבה.

ולדי מורג, יו"ר: תודה, רוני.

גיורא ברעם: אני רציתי, ולדי.

יהודה תפירו: לא, אתה זה ארוך.

ולדי מורג, יו"ר: ולדי, אתה, יהודה, אני אגיד לך עכשיו משהו, אתה כל הזמן מקשקש ומפריע ומחלק ציונים. אז תפסיק עם זה. זה לא נעים.

ג'מיל אבו ראס: תרגעו, חברים.

ולדי מורג, יו"ר: בבקשה.

ירון ארמוזה: אני חושב שבאמת אני לא מבין איך אתה פועל,

3.6.2015

יהודה תפירו:

אתה קיבלת ציון טוב.

ירון ארמוזה:

בצורה כזאת. אנחנו מבינים אותך ואני יודע שאנחנו הצבענו קצת רזרבות בתקציב ורזרבות של יו"ר, השאלה אם אי אפשר לנסות לראות איזשהו אפשרות שאפשר להתייחס, לעשות איזושהי העברה ולעזור לו במקרה הזה.

ולדי מורג, יו"ר:

כן, תכף אני אגיד.

גיורא ברעם:

אני רציתי.

ולדי מורג, יו"ר:

גיורא, עוד מילה.

גיורא ברעם:

יכול להיות שיש יתרון יחסי לגודל ויכול להיות שיש גם חסרון לקוטן, כן? יכול להיות שצריך למצוא דרך, יכול להיות שהשיטה שאנחנו עובדים לא עובדת נכונה. ויכול להיות שצריך להצמיד אותך לאיזשהו משהו שקרוב גם לשכר וגם למישהו שאתה תעבוד, שאתה תהיה אחראי על התחום הזה. אבל יכול להיות שהעצמאות שלכם בתחום הזה פוגעת בארגון ובעובדים עצמם. אני לא יודע, אני לא מתמצא. אבל אני לא מוכן רק להתרשם, אם נעלה את זה אז יהיה יותר טוב, לא בטוח.

יכול להיות שכמות האנשים שעובדת בארץ היא כזאת קטנה שהאיגוד בעצמו לא יכול להיות איגוד עצמאי וצריכים למצוא דרך איך מחברים אותו עם מקצועות רפואיים אחרים.

ועדת כספים ותקציב של בינ"ה

3.6.2015

גיורא ברעם: אבל השיטה הזאת שאנחנו פה שומעים סקירה ואתה מעלה, אני חושב שמהבחינה הזאת זה ממש, אי אפשר להגיע, גם אם הייתי מכפיל את התקציב לא היינו מגיעים להישגים גדולים מבחינת המשכורות.

ולדי מורג, יו"ר: בסדר גמור.

גיורא ברעם: ולכן אני חושב שצריך למצוא דרך איך לבנות את זה במבנה אחר.

ולדי מורג, יו"ר: טוב, חברים,

נחום אסד: רגע, לא, לא, שניה. גיורא, מה שאתה מבקש,

גיורא ברעם: יכול להיות.

נחום אסד: תן לי שניה להתבטא. מה שאתה מבקש כבר נעשה וגם הצבעת, אתה כנראה לא שמת לב על מה הצבעת בבינ"ה. את השינוי שאתה מבקש והאיחוד והפירוק ולחבר את הגורמים הרלוונטיים אחד עם השני, נעשה לא מזמן בבינ"ה באחד מהסעיפים ואושר. אז מה שאתה מבקש נעשה. עכשיו מה שחסר זה אמצעים בליישם טוב יותר.

ולדי מורג, יו"ר: טוב, חברים, א' אני מודה לך אלי.

3.6.2015

אלי גבאי: אני מודה לכם על ההזדמנות שנתתם לי.

ולדי מורג, יו"ר: הצגת את הדברים בצורה מסודרת, טובה וחרیפה, זה חשוב. אני פשוט כמה הערות קצרות. דבר ראשון שמתחבר לאחד הדברים שאמרת, הוא העובדה שההסתדרות, וזה לא לדיון עכשיו, תצטרך להתמודד בקרוב מאוד עם גובה ההשתתפות של החבר, גובה המס חבר, דמי חבר. מפני שאנחנו רואים זאת בעיקר באיגודים מקצועיים או במקומות קטנים, רואים שם תחרות כאשר עובד שמרוויח 5,000 שקל בחודש צריך לשלם 120, 130 שקל בחודש ובאה הלאומית והיא מציעה ב- 80 שקל בחודש, אנחנו נתקלים במקומות בהם יש מחצית האנשים הם בהסתדרות הכללית, מחציתם ... ושואלים מה אתם נותנים.

בסופו של דבר אנחנו נותנים את ההגנה כשצריך או לא תמיד צריך. זו הערה שאולי, כי לא אנחנו אבל בוודאי בינ"ה ומוסדות ההסתדרות יצטרכו לתת את הדעת בקרוב מאוד, מפני שהולך להיות משבר בנושא הזה.

יהודה תפירו: מה הולך להיות?

ולדי מורג, יו"ר: משבר, מבחינת העזיבה, בעיקר המקומות הקטנים, באיגודים הקטנים או במקומות עבודה קטנים. אבל זה לא שייך לנושא.

ועדת כספים ותקציב של בינ"ה

3.6.2015

ולדי מורג, יו"ר: מה שרציתי להעיר זה ככה, א' הדיון בתקציב של האיגודים השונים נעשה בהשתתפות האיגוד המקצועי, כאשר האיגוד המקצועי רואה את התמונה הכוללת והוא זה שממליץ. זה לא ככה שבא איזה גזבר ואומר אנחנו הולכים לזה וזה, אלא יש ראייה כוללת של המערכת. לפעמים הראייה הכוללת הזאת לא לוקחת בחשבון מאפיינים כפי שאלי הציג פה ושוגים בזה. זה תפקידנו.

עכשיו מה שאני מציע זה שהועדה תחליט נוסח כזה, תחליט להמליץ, תקשיב טוב, הועדה תמליץ על התאמת גובה התקציב של האיגוד לצרכים ואתם תכינו את ה... זאת בהתאם לתמונה הכוללת של המערכת. זה מילים יפות שלא אומרות הרבה אבל זה נותן אפשרות שמחר כשתהיה איזו בעיה ונראה שהאיגוד לא יהיה מסופק במה שמוצע לו הנושא יובא לכאן ואנחנו נצטרך לדון בחזרה. זה תפקידנו, לדון האם לאשר או לא לאשר תקציב.

אלי, תודה רבה.

אלי גבאי: תודה רבה לכם. תודה על ההזדמנות.

יהודה תפירו: אני בכל זאת חושב שצריכים להוסיף המלצה נוספת, שבמצבו של היום להגדיל, להמליץ להגדיל את התקציב שלו,

ולדי מורג, יו"ר: רגע, רגע, זה,

3.6.2015

ועדת כספים ותקציב של בינ"ה

על בסיס תכנית של דברים שהוא
צריך לבצע עד סוף השנה.

יהודה תפירו:

אולי צריך להכין,

ג'מיל אבו ראס:

התקציב שלו כבר אושר.

יהודה תפירו:

הדברים האלה, מילה אחרונה, יש
רזרבות. הרזרבות האלה הן מטופלות

ולדי מורג, יו"ר:

על ידי יו"ר ההסתדרות ואגף הכספים. כך שאם תהיה פנייה לתוספת
של 100 אלף שקל לתקציב הזה אנחנו נצטרך להחליט האם לאשר, כי
ההעברה מסעיף לסעיף זה מפה. אבל זה קודם כל צריכה לבוא פנייה
של האיגוד, האם להוסיף או לא להוסיף. ומה שאנחנו ממליצים לך
שתבקש. תגיש תכנית, תבקש.

תגיש בקשה, תעביר גם ליו"ר ועדת
הכספים.

יהודה תפירו:

תודה רבה.

ולדי מורג, יו"ר:

תודה רבה לכם.

אלי גבאי:

2. סקירה ודיווח ע"י אסתר אדמון- מזכ"ל איגוד הביוכימאים-
מיקרוביולוגים

ולדי מורג, יו"ר: חברים, סעיף שני. אנחנו נתחיל עכשיו בסקירה של אסתר אדמון בנושא איגוד הביוכימאים. אני חייב לציין שכשאני הסתכלתי על ספר התקציב שאישרנו ראיתי שיש הקצבה של 81 אלף שקל כאשר מההקצבה הזאת יש 24 אלף שקל שזה כיסוי של איזה חוב קודם, שלא ברור מה קרה שם. 57 אלף שקל, יכול להיות שזה מספיק לאוטובוסים מהצפון,

אסתר אדמון: תכף אני אסביר לך בדיוק למה.

ולדי מורג, יו"ר: על כל פנים, בשביל זה אנחנו הזמנו את אסתר, כדי שהיא תיתן לנו את הדיווח. בבקשה.

אסתר אדמון: אז קודם כל פעם ראשונה שאני נמצאת במעמד הזה, לא מכירה, לא יודעת איך מתנהלים הדברים פה בהסתדרות. אני אציג את עצמי. אז כמו שאמרתי, שמי אסתר אדמון, אני אמא לשלושה, סבתא לשניים. אני במקצועי עובדת מעבדה רפואית, תואר שני ברפואה מעבדתית.

אני עובדת, עבדתי במשך 35 במעבדות בביה"ח סורוקה. כרגע אני מנהלת של כל המעבדות של מרחב דרום, מאשקלון ועד אילת.

אסתר אדמון: אנחנו, אני לא יודעת עד כמה אתם יודעים, אבל בשנתיים האחרונות קמה צעקה מתוך הארגון שלנו, מתוך חלק מהאנשים שמאמינים בהסתדרות ומאמינים בקווי היסוד של ההסתדרות, באידאולוגיה של התאגדות העובדים. קמנו והקמנו צעקה. לאחר שנתיים של מאבק ולאחר ש- 20 שנה לא היו בחירות בארגון עשינו בחירות והחלפנו את כל מבנה הארגון.

בעבר היו"ר של הארגון, אז מי שלא יודע, אני מחליפה את אשר גולדשלגר. הוא בא מתוך המנהל, הוא לא איש מעבדה ולכן מאוד חשוב לי כרגע להסביר לכם מה זה עובדי מעבדה, מה התפקיד שלהם ואיך הם מתברגים בכל המערכת של ההסתדרות אז עובד מעבדה, 99% מעובדי המעבדה הם אקדמאים, כאשר המינימום תואר ראשון המקסימום זה פרופסורים.

שנות לימוד של תואר ראשון לעובד מעבדה זה מינימום 4 שנים פלוס שנה של סטאז' ומקסימום זה דוקטורט פלוס פוסט, שזה אומר 12 שנות לימוד פלוס שנה אחת של סטאז' ומבחנים.

מה זה עובד מעבדה? אתם בטח הולכים לרופא והרופא אומר לכם תשמעו, יש לכם דלקת גרון או חס וחלילה יש סוג כזה ואחר של מחלה. הרופא מתבסס והאבחנה של הרופא, איכות האבחנה, טיב האבחנה והשירות של הרופא מתבסס על עובדי המעבדה. היום עובדי המעבדה הם למעשה אלה שחורצים, למעשה עובדי המעבדה הם הקו הראשון, ההגנה הראשונה של החולה.

3.6.2015

אסתר אדמון: אז כמו שאמרתי, אם יש אבחנה לטובה או לרעה בחיי המטופל, אם יש מישהו שחורף חיים לבן אדם כזה או אחר זה עובד המעבדה. גם הרגולטורים, גם מערכת הרפואה בישראל יודעים והפנימו שעובדי מעבדה זה מקצוע שצריך כל הזמן להתעדכן, כל הזמן ללמוד, כל הזמן להיות בקו הראשון, לדבר בשפה מדעית רפואית בינלאומית. וטוב שזה כך, כי אם לא מערכת הבריאות שלנו היתה קורסת.

בשנת 2005 הכירו בנו כמקצוע בסיכון גבוה. ולמה? כי אנחנו חשופים גם לנגיפים, גם לחיידקים, גם למחלות, להכל, וגילו במחקרים שאחוז תחלואת הסרטן בקרב עובדי המעבדה הוא ב- 65% יותר מקרב האוכלוסייה הרגילה.

אבל כמו שאמרתי, מה שנעשה זה התנהל בצורה חובבנית, לא הבינו את המקצוע, לא הבינו את השינויים שנעשו במקצוע הזה ב- 15 שנים האחרונות ולכן עובדי המעבדה, קמה תסיסה בקרב עובדי המעבדה, והאפשרות היתה ככה, או להישאר בהסתדרות או לברוח מההסתדרות. פשוט זו היתה פצצה מתקתקת ותכף אני אסביר לכם למה.

היום בקרב עובדי המעבדה 50% מקרב עובדי המעבדה הם עברו את גיל 55. מתוכם 50% עברו את גיל 62. זאת אומרת שכל המקצוע הזה נמצא בפני הכחדה. זה מקצוע שאתה לא לומד את זה באוניברסיטה ואתה מגיע ומוציא אבחנה, זה מקצוע שאתה צריך ללמד וללמוד ולעבור סטאז' ולעבור מבחנים אחת לכמה שנים וזה מבחנים של משרד הבריאות. זה לא מבחנים שאנחנו קובעים אותם.

3.6.2015

אסתר אדמון: אבל מעבר לכך, אין שום תגמול. היום עובד מעבדה עם תואר ראשון מקבל 27 שקל לשעה. דר' PHD עם דרגה מקסימלית, שאני מדברת PHD עם דרגה מקסימלית 16 שנות ניסיון, מקבל 42 שקל לשעה. תבינו לאיזה מצב הגענו. ומאידך, משרד הבריאות כל פעם כופה עלינו לעבור כל מיני מבחנים שאנחנו חייבים לעבור כדי שיהיו לנו הרשאות לשחרר תשובות למטופלים.

אבל לצערי מה שקרה בשטח לא, כל המערכת לא הפנימה. מנהלי בתי החולים צריכים את עובדי המעבדה מצד אחד, כי בלעדינו, אם אנחנו לא מבצעים את הדגימה באותו יום בטווח של שעתיים הדגימה הולכת לפח ואם היא הולכת לפח אין אבחנה ואין טיפול למטופל. אבל מה שקרה, גם הממשלה וגם כל המוסדות האחרים פשוט לא הקצו לא תקנים ולא כלום ואז, כמו שאתה אמרת, הפריטו את המעבדות.

אני קוראת לזה הפרטה. ולצורך העניין אני אתן לכם דוגמה. בבית חולים שיבא יש 368 עובדי מעבדה, מתוכם בתקן מאוגדים זה רק 115. רק שתבינו. באוניברסיטת תל אביב יש 800 עובדי מעבדה, מתוכם רק 170 מאוגדים, 700 לא מאוגדים.

משה וולמן: בגלל שהם לא רוצים או בגלל ש-,

אסתר אדמון: לא, בגלל שהמעסיק נוח לו. פשוט הפריטו. לא היה ארגון, לא היתה

הסתדרות.

ועדת כספים ותקציב של בינ"ה

3.6.2015

אסתר אדמון: חוזים אישיים, קרנות מחקר, מנמ"שים, מהנדסים,

יחזקאל אנגלר: והם עובדים בהסכמים אישיים?

אסתר אדמון: כן. חלק הסכם אישי, חלק קבלן, מחקר, עשו סמטוחה אחת גדולה,

יחזקאל אנגלר: לנצל אותם.

אסתר אדמון: לנצל אותם. והגעת למצב כזה היום

שעובד PHD דוקטור 12 שנות

אוניברסיטה עובד על תקן של מנמ"ש, שזה מנהל ומשק. תבינו לאיזה מצב הגענו ובאיזה משבר היינו בו, מכיוון שכמו שאמרתי לכם, כולנו אקדמאים, בעלי יכולת למידה, אנשים שמפרסמים מאמרים ברמות בינלאומיות, אנחנו הקו המוביל של מערכת הבריאות.

אבל נשכחנו, התנהלנו על ידי ההסתדרות, על ידי אנשים שלא מהמקצוע. במזכירות שלנו היו אנשים, גמלאים שעזבו את מקום העבודה שלהם כבר 12 שנה. הם לא חשו, לא הבינו ולא היה להם קשר עם השטח למטה. לא רק זה, הרבה לא רצו להיות חברי ההסתדרות.

וכמו שאמרתי לכם היה, הבירוקרטיה, התנהלנו כמו פקידים ולא כמו אנשים אקדמאים שמובילים את מערכת הבריאות. בהרבה מאוד דברים הגעתי למצב שאני הולכת אז אומרים לי- רגע, מה, למה את צריכה בכלל סמינר בחו"ל?

ועדת כספים ותקציב של בינ"ה

3.6.2015

אסתר אדמון: עד שאני מסבירה להם שאנחנו מדברים בשפה מדעית בינלאומית, רפואית, שאין לנו מה לדבר בשפה עברית. אז זה לקח זמן, פשוט נשכחנו.

העובדים למטה האשימו את ההסתדרות ואני אם אני אומרת לכם זה פצצה מתקתקת, זה בדיוק מה שהיה. לא רצו, נטשו את ההסתדרות, לא רצו להצטרף לארגון, בזו לארגון. ההסתדרות לא עשתה בחירות 20 שנה. אנחנו קמנו ונאבקנו שנתיים כדי לקיים את הבחירות. אז תבינו מה קורה בשטח למטה.

אני קיבלתי את הארגון ב- 2014, ביולי 2014, נבחרתי באפריל אבל לא רצו לפנות את החדר וגם כל מיני בירוקרטיה מסביב, נכנסתי לתפקיד ביוני. אני קיבלתי את הארגון עם 1,600 חברים, שמתוכם 400 גמלאים. חבר'ה, היום אנחנו יושבים שנה אחרי על כ- 4,000 עובדים. אני לא מדברת על,

נחום אסד: חברים.

אסתר אדמון: חברים, דמי חבר, טיפול מלא, 0.95%.

ולדי מורג, יו"ר: מה הפוטנציאל?

אסתר אדמון: אני תכף אסביר לך. ולא רק זה, שתבינו, כל הזמן דופקים לי בדלת

ורוצים להצטרף חברים.

3.6.2015

ועדת כספים ותקציב של בינ"ה

וכמה מהם חברי ההסתדרות?	<u>יחזקאל אנגלר:</u>
היא אמרה לך,	<u>נחום אסד:</u>
מלא. מלא. 0.95.	<u>אסתר אדמון:</u>
רק דמי טיפול?	<u>יחזקאל אנגלר:</u>
לא, מלא.	<u>נחום אסד:</u>
מלא, 0.95 יש לי היום למעלה מ- 4,000 חברים. עובדים מלא, מ- 1,600	<u>אסתר אדמון:</u>
	בשנה.
מתוך כמה? כמה בכלל יש?	<u>ולדי מורג, יו"ר:</u>
אז מה הפוטנציאל, ועכשיו אני אענה לך.	<u>אסתר אדמון:</u>
ומה עם ערבים?	<u>חבר:</u>
לא יודעת, אף פעם לא עשיתי חלוקה.	<u>אסתר אדמון:</u>
לא עושים בהסתדרות חלוקה בין יהודים לערבים.	<u>נחום אסד:</u>

ועדת כספים ותקציב של בינ"ה

3.6.2015

אסתר אדמון:
בשבילי כולם שווים. אז רק כדי לסבר
לכם את האוזן,

נחום אסד:
לא, זה לא קשור. זה לא שמתקצבים
מישהו.

יהודה תפירו:
דרך אגב, אם שאלת את השאלה אני
אענה לך. הסגן וממלא מקום מזכ"ל
הסתדרות הביוכימאים והמיקרוביולוגים, הוא עברי, אברהים ממזרעה,

אסתר אדמון: אברהים אגה.

יהודה תפירו: יושב ב...

אסתר אדמון: כן.

יהודה תפירו: אז אם רצית לדעת הנה יש עוד
תפקיד.

אסתר אדמון:
אני אף פעם לא עשיתי חשבון מי
נמצא איפה, לא מבחינת לאום,
מבחינת אזרחות, שום דבר. הדבר המיוחד והבסיסי שמחבר את כולם
אצלי, כולם עוסקים בביוכימיה, ביולוגיה, פיזיקה, זה מה שבשבילי זה
הם אלה האוכלוסייה שבה אני מטפלת.

ועדת כספים ותקציב של בינ"ה

3.6.2015

אסתר אדמון: אז מה הפוטנציאל? אני אחזור לשאלה שלך. אז ככה, תראו, רישיונות של משרד הבריאות יש 9,700, נכון ללפני חצי שנה. כל שנה משתחררים עוד מחזור,

משה וולמן: 50 מאוגדים.

אסתר אדמון: לא, חכה, לא.

יהודה תפירו: רגע, זה רק במשרד הבריאות.

אסתר אדמון: רק משרד הבריאות.

ולדי מורג, יו"ר: רגע, לא להתלהם.

יהודה תפירו: לא, לא.

אסתר אדמון: באקדמיה, תכף אני אסביר לכם גם ממה מורכב הארגון שלנו כדי שתבינו. הארגון שלנו מייצג למעלה מ- 80 מוסדות מפוזרים בכל הארץ, כאשר מתוכם זה אקדמיה, האוניברסיטאות, כל המכללות, כל הזה, כמו שאמרתי לך, הם לא צריכים רישיון של משרד הבריאות. אז בתוך האקדמיה יש כ- 5,000 עובדים, מינימום.

יש את העיריות המקומיות, שזה, ויש בתי חולים פרטיים, כמו נצרת וכמו לנדאו ומעיניני הישועה וכל אלה, שהם בכלל לא מאוגדים.

3.6.2015

אסתר אדמון: הם דופקים לי בדלת, הם מאוד רוצים להתאגד עכשיו. ותכף אני אמשיך לספר. אבל זה אלה הם המוסדות והם מפוזרים. יש את משרד החקלאות, העיריות המקומיות בתי ספר, כל אלה הם תחת אותה קורת גג שנקראת מיקרוביולוגים וביוכימאים. יש שם מועצת הלול גם כן, שאנחנו מוציאים תשובה לגבי הפרה המשוגעת או הפרה הלא משוגעת, כל הדברים האלה.

אז כמו שאמרנו, הפוטנציאל הוא בנוסף ל- 9,700 שיש רישיון משרד הבריאות מינימום עוד 5,000 של האקדמיה ועוד כל הפרטיים האלה,

משה וולמן: קשה למדוד אותם.

אסתר אדמון: אני עוד לא יודעת מה, אבל אין ספק שזה הרבה. זה הרבה. אבל,

משה וולמן: רגע, אבל גם הפרטיים צריכים לקבל רישיון ממשרד הבריאות, אם הם רוצים לעבוד במקצוע.

אסתר אדמון: כן, יש להם,

משה וולמן: אז כלומר הם נכללים פה ה-,

אסתר אדמון: לא, אבל אני לא יודעת.

ועדת כספים ותקציב של בינ"ה

3.6.2015

אסתר אדמון: אני הסתכלתי ב- 9,000 המוסדות שלנו. אני לא יכולה לדעת. אני יכולה רק לאמוד אבל עדיין לא יכולה לדעת. תראה, יש, אני אתן לך דוגמה, אסותא. אסותא הם צריכים לקבל רישיונות עכשיו הפריטו, הם מכניסים כל מיני, הם עושים כל מיני, אז אני לא רוצה לתת לך לאמוד דברים שאני לא בטוחה בהם. אבל מה שבטוח זה 9,700 והאקדמיה זה 5,000 בלי כל הדברים מסביב.

משה וולמן: לא הבנתי, ה- 9,700 האלה זה סך הכל הרשימות של משרד הבריאות, לכל המדינה,

אסתר אדמון: לא, למוסדות שלנו. מעבר לזה אני לא יודעת.

יחזקאל אנגלר: ובאסותא הם כולם עובדים בהסכמים אישיים.

אסתר אדמון: כולם. כולם.

יחזקאל אנגלר: ברור, מה.

אסתר אדמון: כולם. אז אנחנו הקמנו לנו את הארגון ביולי 2014, אז כמו שאני הסברתי אני יו"ר הארגון. יש לי שלושה סגנים, אחד זה דר' בנצי כץ, שהוא אחראי על כל הסיפור של רישוי מקצועי.

3.6.2015

אסתר אדמון: כמו שאמרתי לכם, יש לנו הרבה מאוד בעיות ברישוי מקצועי. יש את מר אברהים אגה, שהוא הממלא מקום שלי. ויש את מר שמחה סמואל שהוא ממונה על הבטיחות ותקני כוח אדם במעבדות הרפואיות.

חבר'ה, מעבדה רפואית לא יכולה לעבוד כמו שהיא רוצה. יש תקנון בריאות העם ואנחנו חייבים להיות כפופים לתקנון. לצערי המעסיקים שכחו שקיים דבר כזה וכולנו עובדים תחת סכנה, גם שלנו וגם של מערכת הבריאות. אבל מי כמוכם יודעים שהמעסיק חושב אם לקנות מנדף שעולה לו מיליונים או שהעובד ישלם את הבריאות שלו, אז אתם יודעים מה השיקולים שלהם.

יש לנו מזכירות מורחבת של 21 חברים ואני רוצה להגיד לכם, יש לנו 101 צירים אבל יש לנו נציגים בכל מקומות העבודה שאני גאה בהם. אני יכולה ללקק את האצבעות איך שהם עובדים, איך שכולם נרתמו ובהתנדבות. עד היום אנחנו משלמים מכיסנו כדי להחזיק את הארגון הזה ותכף אני אפרט.

אבל כולם כולם נרתמו, כי הבנו שיש שתי אפשרויות, או לפרק את הארגון וללכת לדרכים אחרות ואני לא מאמינה בזה. תבינו, אני מגיעה, אני תושבת באר שבע, אני מגיעה כל יום לפה כי אני מאמינה שאני יכולה להציל את הארגון שלי. אם לא, טוב לי במקצוע שלי, טוב לי במעמד שלי, אני פשוט לא רק אני, יחד עם בנצי, יחד עם אברהים ועם סמואל ועם כל הנציגים בשטח הבנו שאם אנחנו לא לוקחים את הכפפה אפשר להגיד שלנו לאיגוד.

3.6.2015

אסתר אדמון: כי תבינו, החבר'ה שלנו מרביתם זה דוקטורים. הסתדרות הרופאים רודפת אחריהם והסתדרויות אחרות רודפות אחריהם. העתיד של מקצוע הרפואה יושב על גנטיקה וגנטיקה זה אנחנו עובדים המעבדה. זאת אומרת שתבינו איזה פוטנציאל יש לאיגוד הזה וכמה אנחנו נלחמים בשנה האחרונה כדי להחזיר את כולם הביתה, כדי להסביר ולהטמיע את קווי היסוד של ההסתדרות בכלל וכמה זה מאוד חשוב להתאגד.

כי אני אגיד לכם את האמת, היום המעסיק לוקח רופא, עובד מעבדה, PHD, משלם לו לא בהסכם קיבוצי ותגמל אותו, נותן לו שתי משכורות, אחת על חשבון קרן מחקר ואחת על חשבון זה, והוא חי לו טוב, למה הוא צריך לבוא לארגון שלנו? ובצדק. ובצדק. הוא אומר מה, אני אבוא להתארגן אצלכם? מה אתה נותן לי? חוץ מדיבורים וזיבולי מוח לא נתת לי שום דבר, אני עובד בלי תנאים, בלי בטיחות, בלי כלום.

יחזקאל אנגלר: אותו דבר קורה גם אצל רופאים. בזמן האחרון יש תופעה עזיבה של רופאים טובים,

אסתר אדמון: של הסתדרות, נכון. חבר'ה, תראו ההסתדרות צריכה לדעת, האוכלוסייה של היום זה לא מה שהיה פעם. היום הם בוחנים, הם שואלים, הם בודקים, הם לא הולכים כעדר. ואנחנו צריכים להיערך ולהתאים את עצמנו למצב החדש. זו מדינת ישראל של הדור החדש.

3.6.2015

אסתר אדמון: אם אני פעם נכנסתי לעבודה זה היה מאוד מאוד חשוב לי שזה יהיה מקום עבודה מסודר, היום הבן שלי שואל כמה אתם נותנים, אם כדאי לי בכלל, אולי לא כדאי לי והוא הולך לשוק הפרטי. ואנחנו מפסידים את כל החבר'ה הטובים. אבל זה הדור הבא ואנחנו צריכים להתאים את עצמנו.

מאוד חשוב האמינות כלפי העובדים. ההסתדרות לצערי איבדה חלק מהאמינות שלה. אני מצטערת להגיד לכל אלה שטרחו והקימו את ההסתדרות, אני רואה ושומעת את זה והתפקיד שלנו להחזיר את כולם הביתה. להחזיר את האמון בדרך. כי אני באמת מאמינה בדרך של ההסתדרות.

יחזקאל אנגלר: אני עוד לא מבין,

ולדי מורג, יו"ר: רגע, רגע,

יחזקאל אנגלר: למה ההסתדרות אשמה?

ולדי מורג, יו"ר: רגע, רגע.

אסתר אדמון: תכף אני אסביר לך.

ולדי מורג, יו"ר: אני רושם אותך בזכות הדיבור.

3.6.2015

ועדת כספים ותקציב של בינ"ה

כן, אני אסביר. אבל בואו אני אקצר
ואגיד לכם מה עשינו בשנת 2014-15.

אסתר אדמון:

סליחה, יש לכם קשר עם עובדי
מעבדה אחרים?

משה וולמן:

בטח.

אסתר אדמון:

כמו לבורנטים?

משה וולמן:

זה אנחנו, לבורנטים, שהיינו קוראים
לבורנטים.

אסתר אדמון:

זה הפירוש של המילה.

יהודה תפירו:

אנחנו גם שינינו את השם שלנו
עכשיו. אנחנו,

אסתר אדמון:

... הנדסאים, זה אותו דבר,

ג'מיל אבו ראס:

לא, זה לא אותו דבר.

אסתר אדמון:

לא, כי גם שם יש, בגלל זה שאלתי.

משה וולמן:

לא, לא, אני אסביר לכם.

אסתר אדמון:

3.6.2015

אסתר אדמון: אני אשמח מאוד להסביר לכם מה ההבדל ואתם, זו הבעיה. זו הבעיה, הבעיה זה חוסר מודעות למקצוע, לרמת ההשקעה של אותם עובדים ומה התגמול בתמורה. אז טוב, אז קודם כל אני חייבת פה לציין תודה רבה לאבי ניסנקורן, הוא עזר לי, אנחנו הוצאנו סכסוך עבודה ושאפו, סכסוך עבודה גורף.

כולם הבינו את המצוקה של העובדים והוצאנו סכסוך עבודה יפה מאוד ועכשיו אנחנו התחלנו להלחם על מה שמגיע לנו. קיבלנו ארגון עם ערמה של גמולי השתלמות שלא טופלו, כ- 3 שנים. היו אולי 2,000 תיקים, שהערמות שם ככה והעובדים היו, זה היה קטסטרופה. אז מחשבנו את כל הגמולי השתלמות.

חבר'ה, עוד פעם אני אומרת, כשאני אומרת מחשבנו, עשינו, זה אני וכל הגמדים שמסביבי והכל בהתנדבות מכספם הפרטי של העובדים. אנחנו היינו ימים שעבדנו 24 שעות ללא תשלום, ללא תגמול ואנשים שילמו מכיסם. אבל מה? היה מאוד חשוב לנו קודם כל לשחרר את כל הגמולי השתלמות. אנשים חיכו לגמולי השתלמות. זה היה הרבה מאוד עבודה. עשינו בוסטר של ישיבות עם באמת גם תודה ל... בר מהאוצר.

יצאנו מהפיגור הזה. היום אנחנו יושבים עם אפס אפס גמולי השתלמות ומטפלים רק בשוטף. והועדה מתכנסת היום כל חודש. התחלנו לסדר את זה.

3.6.2015

אסתר אדמון: העמותה לקידום מקצועי, העובדים אפילו לא ידעו שיש עמותה. כספים היו מועברים לעמותה, העובדים אפילו לא ידעו מה יש להם מה אין להם, אז העמדנו את העמותה על הרגליים. העמותה הקימה קורסים מקצועיים. ותבינו, להבדיל מהמח"ר והמנהל והכל, אצלנו גמולי השתלמות זה רק מקצועי. אין שום דבר, כלום מסביב לא קיים, לא תופס.

וכל מרצה, רופא, פרופסור שמפרסם מחקרים הוא לוקח יקר. והיום כל המכללות עשו על זה כסף על חשבון העובד. העובד היום כדי ללכת לקורס של 40 שעות היה משלם 2,000 שקל. זה עובדים שהיו מקבלים השלמת הכנסה. תבינו את המשמעות של הדבר הזה. החלטנו לקחת את זה על עצמנו ולהריץ את הקורסים לגמולי השתלמות ב- 500 שקל, וזה יפה מאוד והעובדים מאוד מאוד מרוצים.

עשינו להם גם סמינרים בחו"ל בבתי חולים בעולם וזה היה מצוין, וגם סמינרים בארץ עם הרצאות. כמובן שהיו את ההקרנות למיניהן שזה היה קטסטרופה והעמדנו ואתם על הרגליים.

אז על הפוטנציאל ו-, כמו שאמרתי, היתה התעוררות בשטח להצטרפות לארגון. באמת אני גאה, אני חושבת שזה מצוין. זה רק אומר שהעברנו את המסר. היום דופקים לנו בדלת בואו קבלו אותנו. אין לנו זמן לטפל בזה אבל אני אשמח לאט לאט להיכנס גם לזה. האוניברסיטה הפתוחה, המכון הביולוגי נס ציונה, הם דופקים, הם כל יום מתקשרים נו נו, אנחנו רוצים להצטרף. אין לנו זמן לזה. אם אתם תעזרו לנו אז יהיה לנו גם זמן וגם משאבים לטפל בזה.

3.6.2015

אסתר אדמון: אוניברסיטת תל אביב, עכשיו אנחנו

הולכים לאגד אותם אז זה עוד 800 איש שנוכל להכניס אותם. זהו. מה התכניות שלנו לעתיד וככה, אז המטרה שלנו זה לתקן את כל עוולות השכר ותנאי העבודה שלא קיבלו טיפול מאז 1995, למחשב את המידע ולהעביר קשר הדוק בין המעבידים, העובדים, ההסתדרות, גיבוש הפעילים, עידוד פעילות ציבורית, הכשרת הנציגים לייצוג הולם במקומות עבודה.

אני התחלתי לעשות את זה שנה שעברה, הוצאנו אותם לבית ברל לקורסים כדי שידעו מה זה דיני עבודה, מה הזכות, איפה התחום שלהם. תבינו, החבר'ה שלנו לא בא ולא יודעים בכלל מה ההבדל בין הסתדרות לבין ועד לבין מעסיק, זה היה נורא.

אנחנו מלווים את הנציגים במקומות העבודה כדי ליישם את זכויות העובדים. עכשיו רק התחלנו להשתתף במכרזים, בשימועים. הכל היה פרוץ. זה היה מצב, בוא נגיד ככה, היה ארגון בלי ארגון.

עבודת שטח וחיכוך עם העובדים בכל מקומות העבודה, שירותי משרד אדיבים. החלפנו את המזכירה הקודמת, היום יש מזכירה אחת אבל מזכירה אחת לא יכולה לעמוד בעומס של 4,000 עובדים, ועובדים מתלהבים בוא נגיד ככה.

והידוק הקשר עם המרחבים, אין לנו, למעט חיפה, אין לנו נציגים מסייעים במרחבים. מה הכלים שאנחנו צריכים? אז כמובן שתקציב, הכל מסתובב סביב תקציב לצערנו.

ועדת כספים ותקציב של בינ"ה

3.6.2015

אסתר אדמון: הכוח אדם, כי רצון ומוטיבציה יש לנו בשטח ואני לא רוצה שהרצון והמוטיבציה הזאת תדעך. ההפך, אנחנו צריכים להמשיך ולהלהיט כדי שכולם יחזרו הביתה, ולייצג את כל עובדי המעבדות כדי שכולם יחזרו.

לגבי התקציב, אני רוצה להגיד לכם שזה בושה וחרפה.

ג'מיל אבו ראס: מה ה... שלכם?

אסתר אדמון: בואו אני אסביר לכם.

ג'מיל אבו ראס: גודל של הארגון, כמה אנשים?

אסתר אדמון: לא יודעת. בואו אני אספר לכם. אני לא עובדת הסתדרות, אני לא מקבלת את השכר שלי מההסתדרות. אני עובדת שרותי בריאות כללית. טוב שזה כך, כי כשאני באתי לפה ואמרתי טוב אני אקח חל"ת ואני זה, התביישתי לשמוע איזה שכר הציעו לי פה בהסתדרות. זאת אומרת שאני צריכה להפסיד 50% מהשכר שלי כדי לבוא ולתת את הזמן היקר שלי להסתדרות.

ואז אנחנו במשאים ומתנים אבל אני נחשבת כעובדת מושאלת. ומכיוון שאני עובדת מושאלת אני לא מקבלת לא חניה ולא כלום, כי הכל בעלמא. נסיעות ברכבות אני לא מקבלת, כביש 6 אני לא מקבלת, חניות אני לא מקבלת. אני כל חודש תורמת מכספי בהערכה שלי למעלה מ-1,500 שקל ואני הראיתי את זה לאבי ניסנקורן.

3.6.2015

אסתר אדמון: יורד לי את כל ההוצאות האלה. זה לצערי בתקציב אנחנו מקבלים נסיעות, ישיבות וכלכלה 3,000 שקל, שזה כולל כיבוד לישיבות, חבר'ה, שזה בכלל נושא שצריך לדון בו בפני עצמו, שזה זה.

לנו יש מתנדבת אחת שמגיעה קבוע מעפולה. היא בחורה מקסימה, היא גאון מהלך על 2, חזקה במחשבים, היא העמידה לנו ומעמידה לנו את האתר ואת הכל והיא עובדת גם מהבית ואנחנו חייבים לשלם לה נסיעות מהתקציב שלנו. אז זה גם כן תבינו כל פעם להגיע מעפולה הלך חזור תעשו חשבון כמה זה, שזה יוצא על חשבון כביכול, יפה, זה על חשבון נסיעות וזה.

משרדים והדפסה, 2,500 שקל. חבר'ה, 2,500 שקל זה 10 קופסאות כאלה של דפים רק לשכפולים. אם אתם חושבים שאפשר לעשות גמולי השתלמות, שכפולים, מכתבים, מ-2,500 האלה בלי הטינור ובלי בלי בלי כל הדברים שנלווים, המשרד הוא גם משרד בהתהוות. זה משרד שעבד כמו לפני 50 שנה. שום דבר לא מסודר, אין תיוקים, אין שום דבר. רק לקנות קלסרים להתחיל לתייק את הדברים אתה צריך קלסר.

אני צחקתי כשאמרו לי את זה. עכשיו, פעולות נתנו 42 אלף, כאשר הורידו על פעילות של אלפיים זה עוד סכום מסוים. אנחנו יש לנו מזכירה במשרה מלאה, אני כבר שנה מתחננת תנו לי עוד חצי משרה, אי אפשר לעמוד בעומס. זה פוגע בגיוס חברים. היום כולם שולחים בפקס, תגייסו אותנו והפקסים נערמים ואנחנו צריכים ללכת למיכל נקש ולבדוק שאכן הם התקבלו וכל הדברים האלה. זה תוספת.

ועדת כספים ותקציב של בינ"ה

3.6.2015

אסתר אדמון: בנוסף לגמולי השתלמות שהיא מטפלת, בנוסף לכל הדברים מסביב. אין לנו סיוע. גדלנו אבל אם אנחנו לא נגדל בצורה מסודרת, מבוקרת והעובדים שאנחנו משכנעים אותם לבוא אלינו ולחזור הביתה יראו שאני מדברת בבל"ת מהר מאוד יעזבו אותנו.

אז ה- 4,000 האלה אם אנחנו לא ניתן להם את המענה לא יבואו עוד 4,000 אחרים וגם ה- 4,000 האלה בספק אם בכלל יישארו. אני אשמח לשאלות.

(מדברים ביחד)

משה וולמן: הם נותנים כל חודש בערך 400 אלף שקל,

ולדי מורג, יו"ר: סליחה, תן למישהו אחר.

אסתר אדמון: בואו אני אספר לכם תכף. כל שאלה אני אשמח.

ולדי מורג, יו"ר: שניה אחת. א' תודה רבה. היה ברור, בהיר. ב', הצגת פה תמונה מאוד רחבה ומאוד יפה כאשר בסוף נגעת בתקציב. מהבחינה הזאת אני מציע לך, יש לך ודאי תכנית עבודה,

אסתר אדמון: כל יום צץ רעיון.

ועדת כספים ותקציב של בינ"ה

3.6.2015

ולדי מורג, יו"ר:
 ואת הדברים האלה צריך לסכם אותם
 עם האיגוד המקצועי, לבדוק באיזו
 מידה הם תומכים בנושא הזה וכמה הם תומכים, ובמידה ונצטרך, תגיע
 הצעה להוסיף, אנחנו נאפשר את זה. כי הועדה הזאת מאשרת העברות
 כאלה ואחרות. זה רציתי להבהיר.

עכשיו אני אתן לחברים.

אסתר אדמון:
 שניה, אני רוצה לבדוק. מה שאתה
 אמרת זאת אומרת שאני צריכה
 להביא תכנית. אני פה לא מבינה תכנית, אני אומרת קודם,

ולדי מורג, יו"ר: לא לנו.

אסתר אדמון:
 לא, אבל אני פה קודם אומרת צריך
 לשלם לאנשים את מה שהם מוציאים
 מהכיס שלהם. אחר כך נדבר על תכניות עתידיות, כי תכניות עתידיות
 יש לנו מכאן עד להודעה חדשה. אבל אם אנשים מגיעים אלי מחיפה,
 משלמים רכבת הלוך חזור, או אנשים אחרים מגיעים מבאר שבע
 משלמים רכבת, או שהם הולכים למכרזים למקומות כאלה ואחרים ולא
 מקבלים כסף,

ולדי מורג, יו"ר: צודקת.

אסתר אדמון: אתה לא תחזיק אותם הרבה.

3.6.2015

אסתר אדמון: חבר'ה, שורה תחתונה בן אדם יכול להיות נחמד יום, נחמד יומיים, אבל לא צריך לנצל אותו. ופה זו תחושה שההסתדרות אטומה לדברים המינימליים. אני כבר לא מדברת על תכנית עתידית. תכנית עתידית אין לי בעיה לתת לך. אבל חבר'ה, קודם כל תבינו היום מה צריך. אחר כך נשב ונחשוב קדימה.

ולדי מורג, יו"ר: כן, בבקשה, רשות דיבור קצרה ליהודה ואחר כך יחזקאל.

יהודה תפירו: ראשית, אני חושב שלאסתר מגיע איזשהו צל"ש,

אסתר אדמון: תודה.

יהודה תפירו: שהיא יוצאת ממקום עבודה בבאר שבע, במקום מגוריה, משתכרת כל כך יפה והיא לוקחת על עצמה מטלה כזו כבדה כאשר היה לה את הכיף בבית. לרוץ תל אביב-באר שבע, באר שבע-תל אביב, לעבוד עם כל כך הרבה אנשים במדינת ישראל בשטח ולהיות מושאלת להסתדרות, כי שכרה בא דרך קופת חולים, כמובן שההסכם הסתדרות עם שרותי בריאות הוא זה, ולא נותנים לה לפחות את כל ההוצאות שהיא מוציאה מכיסה כדי לעשות את זה, מוטיבציה אני כבר לא רוצה לדבר, כי היא החליטה לעשות את השינוי הזה רק בשביל העבודה והמוטיבציה כדי לסייע לארגון הזה שנקרא מיקרוביולוגים ולא עושה למען עצמה. היא פשוט לקחה עליה מטלה.

ועדת כספים ותקציב של בינ"ה

3.6.2015

יהודה תפירו: בנושא הזה לדעתי הועדה צריכה לטפל כדי לתת לאסתר את כל העוצמה והכוח שתמשיך בעבודה הזאת, כי לדעתי לפחות מההתרשמות שלי הראשונה יש לה את הפוטנציאל לעשות שינוי בגוף הזה והגוף הזה באמת היה במצב לא כל כך טוב.

ולדי מורג, יו"ר: תודה.

יהודה תפירו: רגע. נושא הבטיחות של המעבדות. אני הייתי נציג ההסתדרות 12 שנה וניהל את המוסד לבטיחות. אני טיפלתי בכל נושא בעיות הבטיחות גם של המעבדות והמוסד לבטיחות גם לקח על עצמו פרויקט ספציפית, יש שם בעיות מאוד מאוד קשות במעבדות בנושא הבטיחות שהן סכנה.

מה שאני ממליץ בקטע הזה לאסתר, יש גם להסתדרות תקציב שמקבלים מהמוסד לבטיחות בתוך ההסתדרות, שזה מיועד לדברים, במקביל תיפגשי עם יו"ר ועדת הבטיחות פה, נציג הבטיחות שהחליף אותי, כי החליף אותי צביקה גודווטר ואחרי זה צביקה עזב, יש מישהו אחר שאני לא יודע, שהוא יושב במוסד ובמנהלת שם. ושיעלה את הנושא הזה בפני מנהלת המוסד לבטיחות, שיביא את הנתונים שאת תעבירי לו, עם כל הבעיות, אם יש עדיין בעיות קשות בתוך המעבדות שהמוסד ייקח על עצמו ויחייב את תקציב ההסתדרות בתוך המוסד.

אסתר אדמון: מצוין. תודה.

יהודה תפירו: וזה תרשמי לך ואני ממליץ לעשות.

3.6.2015

ועדת כספים ותקציב של בינ"ה

- ולדי מורג, יו"ר:
יהודה, תודה רבה.
- יהודה תפירו:
רגע, אני נותן הצעות טובות. אתה מפריע לי.
- ולדי מורג, יו"ר:
אני לא מפריע לך.
- יהודה תפירו:
אתה לא רוצה אני לא אדבר.
- ולדי מורג, יו"ר:
אז תגיד יש לי 2-3 נקודות.
- יהודה תפירו:
אבל בסדר. אז אני מעלה, אני אסיים, אני רק ציינתי, זה בסך הכל הצעה לאסתר.
- ולדי מורג, יו"ר:
דבר.
- יהודה תפירו:
הדבר הנוסף לדעתי שאנחנו צריכים, שוב, בדיוק אותה בעיה כמו לפני, אלי גבאי, שהיא תעביר מכתב לגזברות עם העתק או לועדת הכספים עם העתק לגזברות, שהועדה תמליץ. כי כשאתה אומר אנחנו נאשר או נמליץ לעשות העברה בתקציב, התקציב שלה הוא כל כך נמוך שאין ממה לעשות העברה. העניין הוא להוסיף לתקציב שיש לה כדי שתוכל לבצע את כל הפעולות שהיא צריכה.
- ולדי מורג, יו"ר:
אתה לא הבנת.

3.6.2015

ועדת כספים ותקציב של בינ"ה

- יהודה תפירו: מה?
- ולדי מורג, יו"ר: העברה מסעיף אחר לסעיף,
- יהודה תפירו: אין לה. הסעיפים שלה הם לא מספיקים לשום דבר בתוך התקציב, לכן אני אומר. הגדלת תקציב או תוספת לתקציב.
- דובר: מהרזרבה.
- יהודה תפירו: מהרזרבה או ממי שאתה רוצה.
- אסתר אדמון: לי לא אכפת מאיפה אתם מביאים את התקציב. לי אכפת איך אני מקבלת, למי אני פונה.
- יהודה תפירו: תכף הוא יסכם את הנושא.
- אסתר אדמון: בסדר.
- ולדי מורג, יו"ר: בבקשה אנגלר. יחזקאל, בבקשה.
- יחזקאל אנגלר: תראו, קודם כל את צודקת וזה מה אני אגיד לך, התקופה של היום, את בהחלט אמרת דברים וזה ברוב התחומים. אחרת אם פעם היינו חושבים אחרת חצי מדינה היתה היום ענייה.

ועדת כספים ותקציב של בינ"ה

3.6.2015

יחזקאל אנגלר:
 רק היום אני הייתי במנהלת קרנות
 הפנסיה. אם לא היו הפנסיות
 הותיקות אני לא מגזים, חצי מדינה היו, לא היה להם אפילו שכר
 מינימום.

אסתר אדמון: זה אני מסכימה.

יחזקאל אנגלר:
 עכשיו תראי, את עדיין בין הבודדות
 עוד אפשר להגיד מהדור ביניים שעוד
 היה להם הדוגמה שלנו. אבל תראי מה שקורה היום במדינה, לפי היצע
 וביקוש. ואני אביא לך כמה דוגמאות גם מבחינת מנכ"לים של בתי
 חולים. ואני אגיד הכי קרוב, באיכילוב, לפני שנה וחצי היו צריכים
 לחדר ניתוח אחיות ומובן מאליו ששלחו צעירות. תשמעי טוב, על
 חשבון המדינה, על חשבוננו הם לא שילמו כלום, שגמרו את הקורס
 מתוך 30 רק 2 נשארו. למה? באו מאסותא אמרו להם, עכשיו הם
 צעירים, לא עושים חשבון מה שהיה בתקופה שלנו.

אני הייתי בתקופה בארגון עובדי צה"ל של חיים ... והיינו ביחד. תמיד
 דיברנו בואו ניקח חצי אחוז פחות במשכורת שיהיה לנו עתיד בפנסיה.
 עכשיו אני שאלתי אותך למה אנשים רואים שאנחנו אשמים? את
 יודעת מי בא היום להסתדרות? האנשים שבגיל 40 בהיי טק, שעבדו
 ימים ולילות. אני לא יודע אם מישהו יודע, היי טק זה נותנים לך
 פרויקט ואתה לא יכול להסתכל על השעון ואתה יכול לעבוד עד 22:00
 בלילה,

אסתר אדמון: נכון.

3.6.2015

ועדת כספים ותקציב של בינ"ה

יחזקאל אנגלר: ובגיל 40 נגמר הפרויקט,

אסתר אדמון: נכון, אתה הולך הביתה.

יחזקאל אנגלר: הנה, הוא יודע יותר טוב ממני,

אסתר אדמון: נכון.

יחזקאל אנגלר: אומר אין לי עבודה.

אסתר אדמון: נכון.

יחזקאל אנגלר: איפה בן אדם כזה ילך? אז היום אני

רואה הרבה צעירים, זה מאוד משמח, שחושבים שיש גם יום מחר וכן צריכים להצטרף להסתדרות. לפי דעתי הכוח שלנו שהיה פעם של 2 מיליון בגלל קופת חולים, בגלל פנסיה, הכל, היינו נראים גם מבחינת הכוח הפוליטי חזקים. והיום הדברים האלה, היום קופת חולים זה לא מה שהיה פעם, עם כל הכבוד לך, בחורה צעירה לא בגלל, את גם כן צעירה בעיניים שלי. למה ל... בואי אני אתן לך כפול תבואי.

הרפואה הפרטית הרסה אותנו. זה מה שלא היה פעם. ולצערי שכולם צודקים, אבל אני בהחלט חושב אם יש אפשרות לעזור זה ייתן לנו תועלת לקראת העתיד חייבים לעשות.

ועדת כספים ותקציב של בינ"ה

3.6.2015

ולדי מורג, יו"ר: יופי, תודה רבה. אני מציע, שמענו פה דברים נכוחים. אנחנו לא יכולים לבוא עכשיו ולהגיד הנה זה יש בעיה כזאת צריך לתקצב. האיגוד צריך לשבת עם האיגוד המקצועי, לסכם איזה תוספות הוא רוצה לקבל ואם האיגוד המקצועי יאשר את זה הדבר הזה יגיע לכאן כדי שאנחנו נאשר את ההעברה.

אסתר אדמון: מה זה האיגוד המקצועי? ישבתי כבר 3 פעמים עם המנכ"ל ואחר כך עם יו"ר ההסתדרות,

ולדי מורג, יו"ר: אז אני מוכן לעשות משהו אחר.

אסתר אדמון: וכולם כן, כן, כן, אבל בינתיים מי שמוציא את הכסף זה אנחנו.

ולדי מורג, יו"ר: מאחר ואנחנו שמענו שני איגודים שהם פחות או יותר בבעיות, אז אני אכתוב בשם הועדה מכתב ליו"ר האיגוד המקצועי ויו"ר ההסתדרות שהיה דבר כזה וכזה, ואנחנו מבקשים לאחר ששמענו את המצוקה התקציבית הקיימת מבקשים לבדוק את הנושא הזה ולנסות. המכתב הזה ייכתב השבוע ויישלח,

אסתר אדמון: יפה, תודה.

ולדי מורג, יו"ר: העתק בשבילך,

3.6.2015

ועדת כספים ותקציב של בינ"ה

ולהוסיף את הרעיון של ההוצאות,

יהודה תפירו:

(מדברים ביחד)

לא יכול להיות שיושבי ראש יצטרכו
לממן את ההסתדרות. לא יכול להיות

אסתר אדמון:

שמתנדבים,

גם להוסיף את ההוצאות שלהם,

יהודה תפירו:

לא יכול להיות שמתנדבים גם כן
ישלמו. זה לא נתפס. פשוט אף אחד

אסתר אדמון:

לא יתנדב.

וזה לא מסתכם להסתדרות באיה
סכומים שאי אפשר לעמוד בהם.

יהודה תפירו:

אנשים מצפים שמתוך התקציבים
שלכם ישלמו את ההוצאות.

משה וולמן:

העניין הוא מאוד פשוט, זעום.

יהודה תפירו:

לא, הם לא נותנים לי. הם לא
מאשרים לי גם.

אסתר אדמון:

3.6.2015

ועדת כספים ותקציב של בינ"ה

היא לפעמים חושבת שכדאי לה
לנסוע מכספה למקום מסוים,

יהודה תפירו:

בתכנית עבודה את צריכה לפרט את
זה.

משה וולמן:

בדיוק, אבל הם לא מאפשרים.

אסתר אדמון:

חברים, סליחה, אני מודה לך,

ולדי מורג, יו"ר:

תודה רבה לך.

אסתר אדמון:

אסתר אדמון. תמשיכי בדרך זו. ננסה
לעזור לך ככל האפשר.

ולדי מורג, יו"ר:

אני אשמח.

אסתר אדמון:

אני מודה לחברי הועדה.

ולדי מורג, יו"ר:

תודה.

אסתר אדמון:הישיבה נעולה

החלטות שנתקבלו בישיבת ועדת כספים ותקציב של בינ"הבישיבה מתאריך 3.6.2015**1. שונות**

יו"ר הועדה הודיע לחברי הועדה כי הבוקר הלך לעולמו מאיר אלבאז, ז"ל, שהיה חבר הועדה. יו"ר הועדה השתתף בצער המשפחה והסתדרות. חברי הועדה אמרו מילים לזכרו של מאיר אלבאז.

2. סקירה ודיווח ע"י אלי גבאי – מזכ"ל איגוד הפיזיותרפיה

(סעיף 1 בסדר היום)

מר אלי גבאי, מזכ"ל איגוד הפיזיותרפיה, סקר בפני חברי הועדה את פעילות איגוד הפיזיותרפיה. עם סיום הסקירה נערך דיון בהשתתפות חברי הועדה.

יו"ר הועדה, ולדי מורג, הודה למר אלי גבאי ואמר כי הועדה מחליטה להמליץ על התאמת גובה התקציב של האיגוד לצרכיו וכי על האיגוד להכין תכנית בהתאם לתמונה הכוללת של המערכת.

כמו כן המליץ ולדי מורג לאלי גבאי לפנות בבקשה לתוספת לתקציב.

3.6.2015

ועדת כספים ותקציב של בינ"ה

2. סקירה ודיווח ע"י אסתר אדמון – מזכ"ל איגוד הביוכימאים-מיקרוביולוגים

(סעיף 2 בסדר היום)

גב' אסתר אדמון, מזכ"ל איגוד הביוכימאים-מיקרוביולוגים, סקרה בפני חברי הועדה את פעילות איגוד הביוכימאים-מיקרוביולוגים. עם סיום הסקירה נערך דיון בהשתתפות חברי הועדה.

יו"ר הועדה, ולדי מורג, הודה לגב' אסתר אדמון והמליץ לה לפנות לאיגוד המקצועי.

כמו כן אמר ולדי מורג כי יכתוב בשם הועדה מכתב ליו"ר האיגוד המקצועי ויו"ר ההסתדרות בעניין הדיון שהתקיים בוועדת הכספים.